

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2021/C 513/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>	1
---------------	--	---

Trybunał Sprawiedliwości

2021/C 513/02	Złożenie ślubowania przez nowych członków Trybunału	2
2021/C 513/03	Wybór prezesa Trybunału	2
2021/C 513/04	Wybór wiceprezesa Trybunału	2
2021/C 513/05	Wybór prezesów izb złożonych z pięciu sędziów	2
2021/C 513/06	Wybór pierwszego rzecznika generalnego	3
2021/C 513/07	Wybór prezesów izb złożonych z trzech sędziów	3
2021/C 513/08	Wyznaczenie izb do rozpoznawania spraw, o których mowa w art. 107 regulaminu postępowania przed Trybunałem	3
2021/C 513/09	Przydział sędziów do izb	3
2021/C 513/10	Listy służące do ustalenia składów orzekających	4
2021/C 513/11	Wybór Sekretarza	6

Sąd

2021/C 513/12	Złożenie ślubowania przez nowych członków Sądu	7
---------------	--	---

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

- 2021/C 513/13 Sprawy połączone C-845/19 i C-863/19: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 21 października 2021 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Apelativen sad – Varna – Bułgaria) – postępowanie karne przeciwko DR (C-845/19), TS (C-863/19) [Odesłanie prejudycjalne – Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Dyrektywa 2014/42/UE – Zabezpieczenie i konfiskata narzędzi służących do popełnienia przestępstwa i korzyści pochodzących z przestępstwa w Unii Europejskiej – Zakres stosowania – Konfiskata nielegalnie nabytego mienia – Korzyść majątkowa pochodząca z przestępstwa, które nie było przedmiotem skazania – Artykuł 4 – Konfiskata – Artykuł 5 – Konfiskata rozszerzona – Artykuł 6 – Konfiskata w stosunku do osób trzecich – Przesłanki – Konfiskata kwoty pieniężnej, której zwrotu domaga się osoba trzecia jako właściciel – Osoba trzecia niemająca prawa do wzięcia udziału w postępowaniu w sprawie konfiskaty jako strona – Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej] 8
- 2021/C 513/14 Sprawa C-866/19: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 21 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy – Warszawa) – SC/ Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie [Odesłanie prejudycjalne – Zabezpieczenie społeczne pracowników migrujących – Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 – Artykuł 52 ust. 1 lit. b) – Pracownik, który wykonywał pracę najemną na terytorium dwóch państw członkowskich – Minimalny okres wymagany prawem krajowym w celu uzyskania prawa do emerytury – Uwzględnienie okresu składkowego ukończonego zgodnie z ustawodawstwem innego państwa członkowskiego – Sumowanie – Obliczanie wysokości emerytury do wypłaty] 9
- 2021/C 513/15 Sprawa C-894/19 P: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 21 października 2021 r. – Parlament Europejski / UZ [Odwołanie – Służba publiczna – Urzędnicy – Postępowanie dyscyplinarne – Kara dyscyplinarna – Dochodzenie administracyjne – Artykuł 41 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Wymóg obiektywnej bezstronności – Odwołanie wzajemne – Oddalenie wniosku o udzielenie wsparcia – Artykuł 41 ust. 2 Karty praw podstawowych – Prawo do bycia wysłuchanym] 9
- 2021/C 513/16 Sprawa C-80/20: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 21 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul București – Rumunia) – Wilo Salmson France SAS / Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți [Odesłanie prejudycjalne – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuły 167 – 171 i art. 178 lit. a) – Prawo do odliczenia VAT – Zwrot VAT na rzecz podatników mających siedzibę w innym państwie członkowskim niż państwo członkowskie zwrotu – Posiadanie faktury – Dyrektywa 2008/9/WE – Odrzucenie wniosku o zwrot – „Wyświetlenie” faktury przez dostawcę – Wystawienie nowej faktury – Nowy wniosek o zwrot – Odrzucenie] 10
- 2021/C 513/17 Sprawa C-282/20: Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 21 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Spetsializiran nakazatelen sad – Bułgaria) – postępowanie karne przeciwko ZX [Odesłanie prejudycjalne – Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Dyrektywa 2012/13/UE – Prawo do informacji w postępowaniu karnym – Artykuł 6 ust. 3 – Prawa osób podejrzanych lub oskarżonych do informacji dotyczących przysługujących im praw – Artykuły 47 i 48 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Ustawodawstwo krajowe nieprzewidujące trybu postępowania w celu usunięcia po wstępnej rozprawie niecisłości i braków w treści aktu oskarżenia] 11
- 2021/C 513/18 Sprawa C-393/20: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 21 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie – Polska) – T.B., D. sp. z o. o. / G.I. A/S [Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Jurysdykcja i wykonywanie orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych – Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 – Jurysdykcja w sprawach dotyczących ubezpieczenia – Artykuł 11 ust. 1 lit. b) – Artykuł 12 – Artykuł 13 ust. 2 – Podmiotowy zakres stosowania – Pojęcie „poszkodowanego” – Profesjonalny uczestnik obrotu – Jurysdykcja szczególna – Artykuł 7 pkt 2] 12

2021/C 513/19	Sprawa C-396/20: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 21 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria – Węgry) – CHEP Equipment Pooling NV / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága [Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Zasady zwrotu podatku VAT podatnikom niemającym siedziby w państwie członkowskim zwrotu – Dyrektywa 2008/9/WE – Artykuł 20 ust. 1 – Żądanie przez państwo członkowskie zwrotu dodatkowych informacji – Informacje, które mogą być przedmiotem wniosku o udzielenie dodatkowych informacji – Niezgodność między kwotą widniejącą we wniosku o zwrot a kwotą wskazaną na przedstawionych fakturach – Zasada dobrej administracji – Zasada neutralności VAT – Termin zawity – Skutki w odniesieniu do korekty błędu podatnika]	13
2021/C 513/20	Sprawa C-402/20 P: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 21 października 2021 r. – Lípidos Santiga, SA / Komisja Europejska [Odwołanie – Energia – Dyrektywa (UE) 2018/2001 – Promowanie stosowania energii ze źródeł odnawialnych – Ograniczenie wykorzystywania biopaliw wytwarzanych z upraw przeznaczonych do celów spożywczych lub pastewnych – Rozporządzenie delegowane (UE) 2019/807 – Definicja surowców o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów (ILUC) – Olej palmowy – Skarga o stwierdzenie nieważności – Przesłanka, zgodnie z którą środek będący przedmiotem skargi musi dotyczyć bezpośrednio osoby fizycznej lub prawnej – Niedopuszczalność]	13
2021/C 513/21	Sprawa C-23/21: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 23 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gericht Erster Instanz Eupen – Belgia) – IO / Wallonische Region [Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Artykuł 49 TFUE – Swoboda przedsiębiorczości – Ruch drogowy – Kierowca mający miejsce zamieszkania w państwie członkowskim – Pojazd zarejestrowany w innym państwie członkowskim – Pojazd udostępniony współnikowi będącemu członkiem zarządu spółki z siedzibą w tym innym państwie członkowskim – Obowiązek rejestracji w pierwszym państwie członkowskim]	14
2021/C 513/22	Sprawa C-30/21: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 21 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Lennestadt – Niemcy) – Nemzeti Útdíjfizetési Szolgálató Zrt. / NW [Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 – Artykuł 1 ust. 1 – Przedmiotowy zakres stosowania – Pojęcie „spraw cywilnych i handlowych” – Procedura mająca na celu doprowadzenie do pobrania opłaty za korzystanie z płatnej drogi]	15
2021/C 513/23	Sprawa C-510/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 19 sierpnia 2021 r. – DB / Austrian Airlines AG	15
2021/C 513/24	Sprawa C-519/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Cluj (Rumunia) w dniu 24 sierpnia 2021 r. – ASA / DGFRP Cluj	16
2021/C 513/25	Sprawa C-522/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Pfälzisches Oberlandesgericht (Niemcy) w dniu 24 sierpnia 2021 r. – MS / Saatgut Treuhandverwaltungs GmbH	17
2021/C 513/26	Sprawa C-524/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București (Rumunia) w dniu 24 sierpnia 2021 r. – IG / Agenția Județeană de Ocupare a Forței de Muncă Ilfov	17
2021/C 513/27	Sprawa C-525/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București (Rumunia) w dniu 24 sierpnia 2021 r. – Agenția Municipală pentru Ocuparea Forței de Muncă București / IM	18
2021/C 513/28	Sprawa C-555/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 9 września 2021 r. – UniCredit Bank Austria AG / Verein für Konsumenteninformation	19
2021/C 513/29	Sprawa C-577/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski gradski syd (Bułgaria) w dniu 20 września 2021 r. – LM i NO / HUK-COBURG-Allgemeine Versicherung AG	20
2021/C 513/30	Sprawa C-596/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Nürnberg (Niemcy) w dniu 28 września 2021 r. – A / Finanzamt M	20
2021/C 513/31	Sprawa C-603/21 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 28 lipca 2021 r. w sprawie T-634/20, UPTR / Parlament i Rada, wniesione w dniu 28 września 2021 r. przez Unie van Professionele Transporteurs en Logistieke Ondernemers (UPTR)	21

2021/C 513/32	Sprawa C-605/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Městský soud v Praze (Republika Czeska) w dniu 30 września 2021 r. – Heureka Group a.s./ Google LLC . . .	22
2021/C 513/33	Sprawa C-606/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Paris (Francja) w dniu 30 września 2021 r. – Doctipharma SAS/ Union des Groupements de pharmaciens d'officine (UDGPO), Pictime Coreyre	23
2021/C 513/34	Sprawa C-633/21: Skarga wniesiona w dniu 14 października 2021 r. – Komisja Europejska / Republika Grecka	24
2021/C 513/35	Sprawa C-258/20: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 24 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social nº 1 de Barcelona – Hiszpania) – HV / Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)	25
2021/C 513/36	Sprawa C-689/20: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 21 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofiyski rayonen sad – Bułgaria) – „Banka DSK” EAD / RP	25
2021/C 513/37	Sprawa C-336/21: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 20 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Korneuburg – Austria) – L GmbH / F GmbH, BW, SW	25
Sąd		
2021/C 513/38	Sprawa T-503/20: Wyrok Sądu z dnia 22 września 2021 r. – T i D kontrolni sistemi / EUIPO – Sigmatron (Aparaty i urządzenia do sygnalizacji) [Wzór wspólnotowy – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru – Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający aparaty i urządzenia do sygnalizacji – Wcześniejszy wzór wspólnotowy – Podstawa unieważnienia – Brak indywidualnego charakteru – Unieważnienie prawa do wcześniejszego wzoru wspólnotowego – Brak wpływu – Ujawnienie wcześniejszego wzoru – Poinformowany użytkownik – Stopień swobody twórcy – Brak odmiennego całościowego wrażenia – Artykuł 6 i art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 6/2002]	26
2021/C 513/39	Sprawa T-201/18: Postanowienie Sądu z dnia 28 października 2021 r. – Diusa Rendering i Assograssi / Komisja [Zdrowie publiczne – Zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych gąbczastych encefalopatii – Zakaz wywozu nawozów organicznych i polepszaczy gleby pochodzących z materiału kategorii 2 – Brak wszczęcia przez Komisję procedury mającej na celu ponowne zbadanie zakazu – Skarga na beczynność – Wniosek w sprawie projektu środków kładących kres beczynności – Umorzenie postępowania]	26
2021/C 513/40	Sprawa T-329/20: Postanowienie Sądu z dnia 25 października 2021 r. – 4B Company / EUIPO – Deenz [Wisior (biżuteria)] [Wzór wspólnotowy – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru – Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający wisior (biżuteria) – Zachowanie wzoru wspólnotowego w zmienionej formie – Artykuł 25 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 6/2002 – Interes prawny – Niedopuszczalność]	27
2021/C 513/41	Sprawa T-510/20: Postanowienie Sądu z dnia 22 października 2021 r. – Fachverband Spielhallen i LM / Komisja [Pomoc państwa – Opodatkowanie kasyn w Niemczech – Skarga do Komisji – Wstępny etap postępowania wyjaśniającego – Decyzja Komisji stwierdzająca brak pomocy państwa – Przesłanki wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego – Poważne trudności – Pojęcie „pomocy państwa” – Odprowadzenie zysków – Korzyść – Selektywny charakter – Skarga prawnie oczywiście bezzasadna]	28
2021/C 513/42	Sprawa T-22/21: Postanowienie Sądu z dnia 22 października 2021 r. – Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior / Komisja [Skarga o stwierdzenie nieważności – Instrument pomocy przedakcesyjnej – Państwo trzecie – Krajowe zamówienie publiczne – Rozwiązanie umowy przez instytucję zamawiającą – Żądanie wykonania przez instytucję publiczną gwarancji bankowej – Kontrasygnata przez szefa delegatury Unii w państwie trzecim lub przez jego zastępcę – Brak właściwości]	28
2021/C 513/43	Sprawa T-297/21 R: Postanowienie prezesa Sądu z dnia 25 października 2021 r. – Troy Chemical Company i Troy / Komisja [Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Produkty biobójcze – Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/348 – Zatwierdzenie karbendazymu jako istniejącej substancji czynnej do stosowania w produktach biobójczych typu 7 (środki do konserwacji błon) i typu 10 (środki konserwacji w dziedzinie murarstwa) – Wniosek o zawieszenie wykonania – Brak pilnego charakteru]	29
2021/C 513/44	Sprawa T-603/21: Skarga wniesiona w dniu 14 września 2021 r. – WO / EPO	29

2021/C 513/45	Sprawa T-631/21: Skarga wniesiona w dniu 27 września 2021 r. – BZ / EBC	30
2021/C 513/46	Sprawa T-686/21: Skarga wniesiona w dniu 25 października 2021 r. – energy cake / EUIPO – Foodtastic (ENERGY CAKE)	32
2021/C 513/47	Sprawa T-688/21: Skarga wniesiona w dniu 25 października 2021 r. – BNP Paribas Public Sector / SRB	32
2021/C 513/48	Sprawa T-689/21: Skarga wniesiona w dniu 22 października 2021 r. – Auken i in. / Komisja	34
2021/C 513/49	Sprawa T-690/21: Skarga wniesiona w dniu 25 października 2021 r. – LW Capital / Komisja	35
2021/C 513/50	Sprawa T-691/21: Skarga wniesiona w dniu 27 października 2021 r. – Alcogroup i Alcodis / Komisja	35
2021/C 513/51	Sprawa T-473/19: Postanowienie Sądu z dnia 20 października 2021 r. – Diageo i in. / Komisja	36
2021/C 513/52	Sprawa T-476/19: Postanowienie Sądu z dnia 20 października 2021 r. – AstraZeneca i in. / Komisja	36
2021/C 513/53	Sprawa T-628/19: Postanowienie Sądu z dnia 27 października 2021 r. – Teva / Komisja i EMA	36
2021/C 513/54	Sprawa T-515/20: Postanowienie Sądu z dnia 26 października 2021 r. – Puma / EUIPO – Caterpillar (SPEEDCAT)	37
2021/C 513/55	Sprawa T-708/20: Postanowienie Sądu z dnia 28 października 2021 r. – TrekStor / EUIPO (e.Gear)	37

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2021/C 513/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 502 z 13.12.2021

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 490 z 6.12.2021

Dz.U. C 481 z 29.11.2021

Dz.U. C 471 z 22.11.2021

Dz.U. C 462 z 15.11.2021

Dz.U. C 452 z 8.11.2021

Dz.U. C 431 z 25.10.2021

Teksty te są dostępne na stronie internetowej:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Złożenie ślubowania przez nowych członków Trybunału

(2021/C 513/02)

Miroslav Gavalec, Octavia Spineanu-Matei, Dimitrios Gratsias, Zoltán Csehi i Maria Lourdes Arastey Sahún, mianowani sędziami Trybunału Sprawiedliwości w drodze decyzji przedstawicieli rządów państw członkowskich Unii Europejskiej z dni: 19 lutego 2021 r.⁽¹⁾, 21 kwietnia 2021 r.⁽²⁾, 2 czerwca 2021 r.⁽³⁾ i 7 lipca 2021 r.⁽⁴⁾, na okres od 7 października 2021 r. do 6 października 2027 r., złożyli ślubowanie przed Trybunałem w dniu 7 października 2021 r.

Nicholas Emiliou, Tamara Čapeta i Laila Medina, mianowani rzecznikami generalnymi Trybunału Sprawiedliwości w drodze decyzji przedstawicieli rządów państw członkowskich Unii Europejskiej z dni: 21 kwietnia 2021 r.², 7 lipca 2021 r.⁴ i 8 września 2021 r.⁽⁵⁾, na okres od 7 października 2021 r. do 6 października 2027 r., złożyli ślubowanie przed Trybunałem w dniu 7 października 2021 r.

Anthony Michael Collins, mianowany rzecznikiem generalnym Trybunału Sprawiedliwości w drodze decyzji przedstawicieli rządów państw członkowskich Unii Europejskiej z dnia 8 września 2021 r.¹ na okres od 7 października 2021 r. do 6 października 2024 r., złożył ślubowanie przed Trybunałem w dniu 7 października 2021 r.

Wybór prezesa Trybunału

(2021/C 513/03)

Na posiedzeniu w dniu 8 października 2021 r. sędziowie Trybunału Sprawiedliwości na podstawie art. 8 § 1 regulaminu postępowania wybrali K. Lenaertsa na prezesa Trybunału na okres od 8 października 2021 r. do 6 października 2024 r.

Wybór wiceprezesa Trybunału

(2021/C 513/04)

Na posiedzeniu w dniu 8 października 2021 r. sędziowie Trybunału Sprawiedliwości na podstawie art. 8 § 4 regulaminu postępowania wybrali L. Baya Larsena na wiceprezesa Trybunału, na okres od 8 października 2021 r. do 6 października 2024 r.

Wybór prezesów izb złożonych z pięciu sędziów

(2021/C 513/05)

Na posiedzeniu w dniu 8 października 2021 r. sędziowie Trybunału na podstawie art. 12 § 1 regulaminu postępowania wybrali: A. Arabadjieva na prezesa pierwszej izby, A. Prechal na prezesa drugiej izby, K. Jürimäe na prezesa trzeciej izby, C. Lycourgosa na prezesa czwartej izby i E. Regana na prezesa piątej izby, na okres od 8 października 2021 r. do 6 października 2024 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 64 z 24.2.2021, s. 4.

⁽²⁾ Dz.U. L 176 z 19.5.2021, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 201 z 8.6.2021, s. 28.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 45.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 319 z 10.9.2021, s. 4.

Wybór pierwszego rzecznika generalnego

(2021/C 513/06)

Na posiedzeniu w dniu 8 października 2021 r. rzecznicy generalni, na podstawie art. 14 § 1 regulaminu postępowania, wybrali M. Szpunara na stanowisko pierwszego rzecznika generalnego na okres od 8 października 2021 r. do 6 października 2024 r.

Wybór prezesów izb złożonych z trzech sędziów

(2021/C 513/07)

Na posiedzeniu w dniu 11 października 2021 r. sędziowie Trybunału na podstawie art. 12 § 2 regulaminu postępowania wybrali: I. Ziemele na prezes szóstej izby, J. Passera na prezesa siódmej izby, N. Jääskinena na prezesa ósmej izby, S. Rodina na prezesa dziewiątej izby i I. Jarukaitisa na prezesa dziesiątej izby, na okres od 11 października 2021 r. do 6 października 2022 r.

Wyznaczenie izb do rozpoznawania spraw, o których mowa w art. 107 regulaminu postępowania przed Trybunałem

(2021/C 513/08)

Na zgromadzeniu ogólnym w dniu 11 października 2021 r. Trybunał, na podstawie art. 11 § 2 regulaminu postępowania, wyznaczył izby pierwszą i drugą do rozpoznawania spraw, o których mowa w art. 107 regulaminu, na okres od 11 października 2021 r. do 6 października 2022 r.

Przydział sędziów do izb

(2021/C 513/09)

Na zgromadzeniu ogólnym w dniu 11 października 2021 r. Trybunał podjął decyzję o następującym przydziale sędziów do izb w składzie pięciu sędziów:

Pierwsza izba

A. Arabadjiev, prezes izby,

T. von Danwitz, P.G. Xuereb, A. Kumin i I. Ziemele, sędziowie

Druga izba

A. Prechal, prezes izby,

F. Biltgen, N. Wahl, J. Passer i M.L. Arastey Sahún, sędziowie

Trzecia izba

K. Jürimäe, prezes izby,

M. Safjan, N.J. Piçarra, N. Jääskinen i M. Gavalec, sędziowie

Czwarta izba

C. Lycourgos, prezes izby,

J.-C. Bonichot, S. Rodin, L.S. Rossi i O. Spineanu-Matei, sędziowie

Piąta izba

E. Regan, prezes izby,

M. Ilešič, I. Jarukaitis, D. Gratsias i Z. Csehi, sędziowie

Na zgromadzeniu ogólnym w dniu 11 października 2021 r. Trybunał podjął decyzję o następującym przydziale sędziów do izb w składzie trzech sędziów:

Szosta izba

I. Ziemele, prezes izby,

T. von Danwitz, P.G. Xuereb i A. Kumin, sędziowie

Siódma izba

J. Passer, prezes izby,

F. Biltgen, N. Wahl i M.L. Arastey Sahún, sędziowie

Ósma izba

N. Jääskinen, prezes izby,

M. Safjan, N.J. Piçarra i M. Gavalec, sędziowie

Dziewiąta izba

S. Rodin, prezes izby,

J.C. Bonichot, L.S. Rossi i O. Spineanu-Matei, sędziowie

Dziesiąta izba

I. Jarukaitis, prezes izby,

M. Ilešič, D. Gratsias i Z. Csehi, sędziowie

Na zgromadzeniu ogólnym w dniu 11 października 2021 r. Trybunał podjął ponadto decyzję o przydzieleniu wiceprezesa do izb pierwszej i szóstej w sprawach, w których jest on sędzią sprawozdawcą, i które Trybunał przekaze, odpowiednio, do izby w składzie pięciu sędziów i do izby w składzie trzech sędziów.

Ponadto Trybunał podjął decyzję o przydzieleniu prezesów izb w składzie pięciu sędziów do izby w składzie trzech sędziów we wszystkich sprawach, w których są oni sędziami sprawozdawcami, i które Trybunał przekaze do takiego składu orzekającego. W związku z tym Trybunał podjął decyzję o przydzieleniu A. Arabadjieva do szóstej izby, A. Prechal do siódmej izby, K. Jürimäe do ósmej izby, C. Lycourgos do dziewiątej izby oraz E. Regana do dziesiątej izby.

Listy służące do ustalenia składów orzekających

(2021/C 513/10)

Na zgromadzeniu ogólnym w dniu 13 października 2021 r. Trybunał przyjął następującą listę służącą do ustalenia składu wielkiej izby:

M. Ilešič

O. Spineanu-Matei

J.-C. Bonichot

Z. Csehi
T. von Danwitz
M. Gavalec
M. Safjan
M.L. Arastey Sahún
S. Rodin
D. Gratsias
F. Biltgen
J. Passer
P.G. Xuereb
I. Ziemele
N.J. Piçarra
N. Wahl
L.S. Rossi
N. Jääskinen
I. Jarukaitis
A. Kumin

Na zgromadzeniu ogólnym w dniu 13 października 2021 r. Trybunał przyjął następujące listy służące do ustalenia składu izb złożonych z pięciu sędziów:

Pierwsza izba:

T. von Danwitz
I. Ziemele
P.G. Xuereb
A. Kumin

Druga izba:

F. Biltgen
M.L. Arastey Sahún
N. Wahl
J. Passer

Trzecia izba:

M. Safjan
M. Gavalec
N.J. Piçarra
N. Jääskinen

Czwarta izba:

J.-C. Bonichot
O. Spineanu-Matei
S. Rodin
L.S. Rossi

Piąta izba:

M. Ilešič

Z. Csehi

I. Jarukaitis

D. Gratsias

Na zgromadzeniu ogólnym w dniu 13 października 2021 r. Trybunał przyjął następujące listy służące do ustalenia składu izb złożonych z trzech sędziów:

Szósta izba

T. von Danwitz

P.G. Xuereb

A. Kumin

Siódma izba

F. Biltgen

N. Wahl

M.L. Arastey Sahún

Ósma izba

M. Safjan

N.J. Piçarra

M. Gavalec

Dziewiąta izba

J.C. Bonichot

L.S. Rossi

O. Spineanu-Matei

Dziesiąta izba

M. Ilešič

D. Gratsias

Z. Csehi

Wybór Sekretarza

(2021/C 513/11)

Na posiedzeniu w dniu 26 października 2021 r. sędziowie i rzecznicy generalni Trybunału Sprawiedliwości na podstawie art. 18 § 4 regulaminu postępowania podjęli decyzję o mianowaniu Alfreda Calota Escobara na kolejną kadencję na stanowisku Sekretarza Trybunału, trwającą od 7 października 2022 r. do 6 października 2028 r.

SĄD

Złożenie ślubowania przez nowych członków Sądu

(2021/C 513/12)

Maja Brkan, mianowana sędzią Sądu Unii Europejskiej w drodze decyzji przedstawicieli rządów państw członkowskich Unii Europejskiej z dnia 2 czerwca 2021 r. ⁽¹⁾, na okres od 10 czerwca 2021 r. do 31 sierpnia 2025 r., złożyła ślubowanie przed Trybunałem w dniu 6 lipca 2021 r.

Pēteris Zilgalvis, mianowany sędzią Sądu Unii Europejskiej w drodze decyzji przedstawicieli rządów państw członkowskich Unii Europejskiej z dnia 8 września 2021 r. ⁽²⁾, na okres od 10 września 2021 r. do 31 sierpnia 2025 r., złożył ślubowanie przed Trybunałem w dniu 27 września 2021 r.

Krisztián Attila Kecsmár i Ion Gálea, mianowani sędziami Sądu Unii Europejskiej w drodze decyzji przedstawicieli rządów państw członkowskich Unii Europejskiej z dnia 13 października 2021 r. ⁽³⁾, na okres od 18 października 2021 r. do 31 sierpnia 2022 r., złożyli ślubowanie przed Trybunałem w dniu 27 października 2021 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 203 z 9.6.2021, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 319 z 10.9.2021, s. 5.

⁽³⁾ Dz.U. L 368 z 18.10.2021, s. 4.

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 21 października 2021 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Apelativen sad – Varna – Bułgaria) – postępowanie karne przeciwko DR (C-845/19), TS (C-863/19)

(Sprawy połączone C-845/19 i C-863/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Dyrektywa 2014/42/UE – Zabezpieczenie i konfiskata narzędzi służących do popełnienia przestępstwa i korzyści pochodzących z przestępstwa w Unii Europejskiej – Zakres stosowania – Konfiskata nielegalnie nabytego mienia – Korzyść majątkowa pochodząca z przestępstwa, które nie było przedmiotem skazania – Artykuł 4 – Konfiskata – Artykuł 5 – Konfiskata rozszerzona – Artykuł 6 – Konfiskata w stosunku do osób trzecich – Przesłanki – Konfiskata kwoty pieniężnej, której zwrotu domaga się osoba trzecia jako właściciel – Osoba trzecia niemająca prawa do wzięcia udziału w postępowaniu w sprawie konfiskaty jako strona – Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej]

(2021/C 513/13)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Apelativen sad – Varna

Strony w postępowaniu głównym w sprawie karnej

DR (C-845/19), TS (C-863/19),

przy udziale: Okrazhna prokuratura – Varna

Sentencja

- 1) Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/42/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zabezpieczenia i konfiskaty narzędzi służących do popełnienia przestępstwa i korzyści pochodzących z przestępstwa w Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że posiadanie środków odurzających dla celów ich rozprowadzania jest objęte zakresem stosowania tej dyrektywy, nawet wówczas gdy wszystkie okoliczności związane z popełnieniem tego przestępstwa ograniczają się do terytorium jednego państwa członkowskiego.
- 2) Dyrektywę 2014/42 należy interpretować w ten sposób, że nie przewidziano w niej jedynie konfiskaty mienia stanowiącego korzyść majątkową wynikającą z przestępstwa, za które skazano sprawcę, lecz dotyczy ona również konfiskaty mienia należącego do tego sprawcy, co do którego sąd krajowy rozpatrujący sprawę jest przekonany, że pochodzi ono z innej działalności przestępczej – z poszanowaniem gwarancji określonych w art. 8 ust. 8 tej dyrektywy i pod warunkiem, że przestępstwo, za które skazano tego sprawcę, wskazano wśród przestępstw wymienionych w art. 5 ust. 2 wspomnianej dyrektywy i że popełnienie tego przestępstwa może skutkować uzyskaniem, w sposób bezpośredni lub pośredni, korzyści majątkowej w rozumieniu tej dyrektywy.

- 3) Artykuł 8 ust. 1, 7 i 9 dyrektywy 2014/42, rozpatrywany w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu zezwalającemu na konfiskatę na rzecz państwa mienia, co do którego podniesiono, że należy ono do osoby innej niż sprawca przestępstwa, jeżeli nie umożliwiono tej osobie wzięcia udziału w charakterze strony w postępowaniu w sprawie konfiskaty tego mienia.

(¹) Dz.U. C 68 z 2.3.2020.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 21 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy – Warszawa) – SC / Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie

(Sprawa C-866/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Zabezpieczenie społeczne pracowników migrujących – Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 – Artykuł 52 ust. 1 lit. b) – Pracownik, który wykonywał pracę najemną na terytorium dwóch państw członkowskich – Minimalny okres wymagany prawem krajowym w celu uzyskania prawa do emerytury – Uwzględnienie okresu składkowego ukończonego zgodnie z ustawodawstwem innego państwa członkowskiego – Sumowanie – Obliczanie wysokości emerytury do wypłaty]

(2021/C 513/14)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Najwyższy

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SC

Strona pozwana: Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie

Sentencja

Artykuł 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego należy interpretować w ten sposób, że do celów określenia wymiaru, którego nie mogą przekraczać nieskładkowe okresy ubezpieczenia w stosunku do składkowych okresów ubezpieczenia zgodnie z ustawodawstwem krajowym, właściwa instytucja danego państwa członkowskiego powinna przy ustalaniu teoretycznej kwoty świadczenia, o której mowa w ppkt (i) tego przepisu, uwzględnić wszystkie okresy ubezpieczenia, w tym okresy ubezpieczenia ukończone na podstawie ustawodawstwa innych państw członkowskich, natomiast ustalenia rzeczywistej kwoty świadczenia, o której mowa w ppkt (ii) wspomnianego przepisu, dokonuje się wyłącznie w odniesieniu do okresów ubezpieczenia ukończonych na podstawie ustawodawstwa danego państwa członkowskiego.

(¹) Dz.U. C 61 z 24.2.2020.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 21 października 2021 r. – Parlament Europejski / UZ

(Sprawa C-894/19 P) (¹)

[Odwołanie – Służba publiczna – Urzędnicy – Postępowanie dyscyplinarne – Kara dyscyplinarna – Dochodzenie administracyjne – Artykuł 41 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Wymóg obiektywnej bezstronności – Odwołanie wzajemne – Oddalenie wniosku o udzielenie wsparcia – Artykuł 41 ust. 2 Karty praw podstawowych – Prawo do bycia wysłuchanym]

(2021/C 513/15)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Parlament Europejski (przedstawiciele: V. Montebello-Demogeot oraz I. Lázaro Betancor, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: UZ (przedstawiciel: adwokat J.N. Louis)

Sentencja

- 1) Odwołanie główne oraz odwołanie wzajemne zostają oddalone.
- 2) Parlament Europejski zostaje obciążony kosztami związanymi z odwołaniem głównym.
- 3) UZ zostaje obciążona kosztami związanymi z odwołaniem wzajemnym.

(¹) Dz.U. C 77 z 9.3.2020.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 21 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul București – Rumunia) – Wilo Salmson France SAS / Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

(Sprawa C-80/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuły 167 – 171 i art. 178 lit. a) – Prawo do odliczenia VAT – Zwrot VAT na rzecz podatników mających siedzibę w innym państwie członkowskim niż państwo członkowskie zwrotu – Posiadanie faktury – Dyrektywa 2008/9/WE – Odrzucenie wniosku o zwrot – „Wyksięgowanie” faktury przez dostawcę – Wystawienie nowej faktury – Nowy wniosek o zwrot – Odrzucenie]

(2021/C 513/16)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul București

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Wilo Salmson France SAS

Druga strona postępowania: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

Sentencja

- 1) Artykuły 167–171 i 178 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienionej dyrektywą Rady 2010/45/UE z dnia 13 lipca 2010 r., oraz art. 14 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2008/9/WE z dnia 12 lutego 2008 r. określającej szczegółowe zasady zwrotu podatku od wartości dodanej przewidzianego w dyrektywie 2006/112/WE podatnikom niemającym siedziby w państwie członkowskim zwrotu, lecz mającym siedzibę w innym państwie członkowskim należy interpretować w ten sposób, że prawo do zwrotu podatku od wartości dodanej (VAT) obciążającego dostawę towarów nie może być wykonywane przez podatnika niemającego siedziby w państwie zwrotu, lecz mającego siedzibę w innym państwie członkowskim, jeżeli ów podatnik nie znajduje się w posiadaniu faktury w rozumieniu dyrektywy 2006/112, zmienionej dyrektywą 2010/45, dotyczącej nabycia odnośnych towarów. Tylko wtedy, gdy dokument jest dotknięty wadami, które pozbawiają krajowe organy podatkowe danych niezbędnych do uzasadnienia wniosku o zwrot, można uznać, że taki dokument nie stanowi „faktury” w rozumieniu dyrektywy 2006/112, zmienionej dyrektywą 2010/45.
- 2) Artykuły 167–171 i 178 dyrektywy 2006/112, zmienionej dyrektywą 2010/45, oraz hipotezę pierwszą z art. 14 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2008/9 należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one temu, aby wniosek o zwrot podatku od wartości dodanej (VAT) dotyczący danego okresu zwrotu został odrzucony z tego tylko powodu, że ów VAT stał się wymagalny we wcześniejszym okresie zwrotu, podczas gdy został on zafakturowany dopiero w owym danym okresie.

- 3) Artykuły 167–171 i 178 dyrektywy 2006/112, zmienionej dyrektywą 2010/45, oraz dyrektywę 2008/9 należy interpretować w ten sposób, że jednostronne anulowanie faktury przez dostawcę po wydaniu przez państwo członkowskie zwrotu decyzji odrzucającej wniosek o zwrot podatku od wartości dodanej (VAT), który opierał się na tej fakturze, oraz wówczas gdy decyzja ta stała się już ostateczna, po czym nastąpiło wystawienie przez tego dostawcę w późniejszym okresie nowej faktury dotyczącej tych samych dostaw, które nie zostały zakwestionowane, nie ma żadnego wpływu na istnienie prawa do zwrotu VAT, które zostało już wykonane, ani na okres, z tytułu którego powinno ono zostać wykonane.

(¹) Dz.U. C 279 z 24.8.2020.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 21 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Spetsializiran nakazatelen sad – Bułgaria) – postępowanie karne przeciwko ZX

(Sprawa C-282/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Dyrektywa 2012/13/UE – Prawo do informacji w postępowaniu karnym – Artykuł 6 ust. 3 – Prawa osób podejrzanych lub oskarżonych do informacji dotyczących przysługujących im praw – Artykuły 47 i 48 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Ustawodawstwo krajowe nieprzewidujące trybu postępowania w celu usunięcia po wstępnej rozprawie nieścisłości i braków w treści aktu oskarżenia]

(2021/C 513/17)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Spetsializiran nakazatelen sad

Strona w postępowaniu głównym w sprawie karnej

ZX

przy udziale: Spetsializirana prokuratura

Sentencja

- 1) Artykuł 6 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie prawa do informacji w postępowaniu karnym i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie ustawodawstwu krajowemu, które nie przewiduje trybu postępowania pozwalającego usunąć, po przeprowadzeniu rozprawy wstępnej w sprawie karnej, nieścisłości i braków w treści aktu oskarżenia, które powodują naruszenie prawa osoby oskarżonej do otrzymania szczegółowych informacji na temat oskarżenia.
- 2) Artykuł 6 ust. 3 dyrektywy 2012/13 i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że sąd odsyłający jest zobowiązany do dokonania, w możliwie najszerszym zakresie, wykładni zgodnej ustawodawstwa krajowego dotyczącego zmiany oskarżenia, która pozwalałaby prokuratorowi na usunięcie w toku rozprawy nieścisłości i braków w treści aktu oskarżenia przy zapewnieniu aktywnej i rzeczywistej ochrony prawa osoby oskarżonej do obrony. Tylko w przypadku, gdy sąd odsyłający uzna, że wykładnia zgodna w tym znaczeniu okazuje się niemożliwa, sąd ten powinien odstąpić od stosowania przepisu prawa krajowego, który zakazuje zawieszenia postępowania sądowego i zwrotu sprawy prokuratorowi w celu sporządzenia nowego aktu oskarżenia.

(¹) Dz.U. C 287 z 31.8.2020.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 21 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie – Polska) – T.B., D. sp. z. o. o. / G.I. A/S

(Sprawa C-393/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Jurysdykcja i wykonywanie orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych – Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 – Jurysdykcja w sprawach dotyczących ubezpieczenia – Artykuł 11 ust. 1 lit. b) – Artykuł 12 – Artykuł 13 ust. 2 – Podmiotowy zakres stosowania – Pojęcie „poszkodowanego” – Profesjonalny uczestnik obrotu – Jurysdykcja szczególna – Artykuł 7 pkt 2]

(2021/C 513/18)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: T.B., D. sp. z. o. o.

Strona pozwana: G.I. A/S

Sentencja

- 1) Artykuł 13 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych w związku z jego art. 11 ust. 1 lit. b) należy interpretować w ten sposób, że nie może na niego powołać się spółka, która – w zamian za usługi świadczone na rzecz bezpośrednio poszkodowanego w wypadku drogowym w związku z wynikłą z niego szkodą – nabyła od niego roszczenie o wypłatę odszkodowania z tytułu ubezpieczenia w celu dochodzenia zaspokojenia owego roszczenia od ubezpieczyciela sprawcy rzeczzonego wypadku, nie prowadząc przy tym działalności związanej z profesjonalnym obrotem w zakresie dochodzenia takich roszczeń.
- 2) Artykuł 7 pkt 2 rozporządzenia nr 1215/2012 należy interpretować w ten sposób, że może na niego powołać się profesjonalny uczestnik obrotu, który nabył na podstawie umowy przelewu wierzytelność od poszkodowanego w wypadku drogowym w celu wytoczenia przed sądy państwa członkowskiego miejsca zdarzenia wywołującego szkodę powództwa z tytułu czynu niedozwolonego lub czynu podobnego do czynu niedozwolonego przeciwko ubezpieczycielowi sprawcy tego wypadku drogowego, który to ubezpieczyciel ma siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego niż państwo członkowskie miejsca nastąpienia zdarzenia wywołującego szkodę, pod warunkiem że spełnione są przesłanki stosowania tego przepisu, czego zweryfikowanie należy do sądu odsyłającego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 423 z 7.12.2020.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 21 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria – Węgry) – CHEP Equipment Pooling NV / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sprawa C-396/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Zasady zwrotu podatku VAT podatnikom niemającym siedziby w państwie członkowskim zwrotu – Dyrektywa 2008/9/WE – Artykuł 20 ust. 1 – Żądanie przez państwo członkowskie zwrotu dodatkowych informacji – Informacje, które mogą być przedmiotem wniosku o udzielenie dodatkowych informacji – Niezgodność między kwotą widniejącą we wniosku o zwrot a kwotą wskazaną na przedstawionych fakturach – Zasada dobrej administracji – Zasada neutralności VAT – Termin zawity – Skutki w odniesieniu do korekty błędu podatnika]

(2021/C 513/19)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Kúria

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: CHEP Equipment Pooling NV

Druga strona postępowania: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Sentencja

Artykuł 20 ust. 1 dyrektywy Rady 2008/9/WE z dnia 12 lutego 2008 r. określającej szczegółowe zasady zwrotu podatku od wartości dodanej, przewidzianego w dyrektywie 2006/112/WE, podatnikom niemającym siedziby w państwie członkowskim zwrotu, lecz mającym siedzibę w innym państwie członkowskim w związku z zasadami neutralności podatkowej i dobrej administracji należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on temu, aby organ podatkowy państwa członkowskiego zwrotu, w przypadku gdy uzyskał pewność, stosownie do okoliczności w świetle dodatkowych informacji przedstawionych przez podatnika, że kwota podatku od wartości dodanej rzeczywiście naliczona, wskazana na fakturze załączonej do wniosku o zwrot jest wyższa od kwoty widniejącej w tym wniosku, dokonał zwrotu podatku od wartości dodanej wyłącznie w wysokości odpowiadającej tej ostatniej kwocie, bez zwrócenia się uprzednio do podatnika, z zachowaniem należytej staranności i za pomocą środków, które wydają mu się najbardziej odpowiednie, o skorygowanie jego wniosku o zwrot w drodze wniosku, który uznaje się za złożony w tym samym dniu co pierwotny wniosek.

⁽¹⁾ Dz.U. C 423 z 7.12.2020.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 21 października 2021 r. – Lípidos Santiga, SA / Komisja Europejska

(Sprawa C-402/20 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Energia – Dyrektywa (UE) 2018/2001 – Promowanie stosowania energii ze źródeł odnawialnych – Ograniczenie wykorzystywania biopaliw wytwarzanych z upraw przeznaczonych do celów spożywczych lub pastewnych – Rozporządzenie delegowane (UE) 2019/807 – Definicja surowców o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów (ILUC) – Olej palmowy – Skarga o stwierdzenie nieważności – Przesłanka, zgodnie z którą środek będący przedmiotem skargi musi dotyczyć bezpośrednio osoby fizycznej lub prawnej – Niedopuszczalność]

(2021/C 513/20)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona wnosząca odwołanie: Lípidos Santiga, SA (przedstawiciel: P. Muñiz Fernández, abogado)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. De Meester i K. Talabér-Ritz, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje odrzucone.
- 2) Lípidos Santiga SA pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 348 z 19.10.2020.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 23 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gericht Erster Instanz Eupen – Belgia) – IO / Wallonische Region

(Sprawa C-23/21) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Artykuł 49 TFUE – Swoboda przedsiębiorczości – Ruch drogowy – Kierowca mający miejsce zamieszkania w państwie członkowskim – Pojazd zarejestrowany w innym państwie członkowskim – Pojazd udostępniony wspólnikowi będącemu członkiem zarządu spółki z siedzibą w tym innym państwie członkowskim – Obowiązek rejestracji w pierwszym państwie członkowskim]

(2021/C 513/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Gericht Erster Instanz Eupen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: IO

Strona przeciwna: Wallonische Region

Sentencja

- 1) Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego, zgodnie z którymi członek zarządu spółki – lub osoba prowadząca działalność na własny rachunek – mający miejsce zamieszkania w tym państwie członkowskim, może skorzystać ze zwolnienia z obowiązku rejestracji w tym państwie członkowskim pojazdu zarejestrowanego w innym państwie członkowskim i udostępnionego mu przez spółkę mającą osobowość prawną lub niemającą osobowości prawnej, z siedzibą w tym innym państwie członkowskim, tylko wtedy, gdy w pojeździe tym stale znajdują się dokumenty poświadczające, że zainteresowany spełnia warunki zastosowania tego zwolnienia.
- 2) Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego, które nakładają na wspólnika będącego członkiem zarządu spółki, mającego siedzibę w tym państwie członkowskim, obowiązek zarejestrowania w tym państwie pojazdu udostępnionego mu przez jego spółkę z siedzibą w innym państwie członkowskim, jeżeli ten wspólnik będący członkiem zarządu nie otrzymuje wynagrodzenia lub dochodu od tej spółki, bez możliwości wykazania rzeczywistego charakteru jego funkcji w tej spółce, o ile pojazd ten nie jest przeznaczony zasadniczo do stałego używania w pierwszym państwie członkowskim ani nie jest faktycznie używany w ten sposób.

(¹) Dz.U. C 128 z 12.4.2021.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 21 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Lennestadt – Niemcy) – Nemzeti Útdíjfizetési Szolgálató Zrt. / NW

(Sprawa C-30/21) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 – Artykuł 1 ust. 1 – Przedmiotowy zakres stosowania – Pojęcie „spraw cywilnych i handlowych” – Procedura mająca na celu doprowadzenie do pobrania opłaty za korzystanie z płatnej drogi]

(2021/C 513/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Lennestadt

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Nemzeti Útdíjfizetési Szolgálató Zrt.

Strona przeciwna: NW

Sentencja

Artykuł 1 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że zakres pojęcia „spraw cywilnych i handlowych” w rozumieniu tego przepisu obejmuje powództwo mające doprowadzić na drodze sądowej do pobrania opłaty za korzystanie z płatnej drogi wszczęte przez spółkę uprawnioną do tego z mocy ustawy, która kwalifikuje stosunek zrodzony na skutek spornego korzystania z drogi jako mający charakter prywatnoprawny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 148 z 26.4.2021.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 19 sierpnia 2021 r. – DB / Austrian Airlines AG

(Sprawa C-510/21)

(2021/C 513/23)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: DB

Strona pozwana: Austrian Airlines AG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pierwszą pomoc medyczną udzieloną na pokładzie statku powietrznego w następstwie wypadku w rozumieniu art. 17 ust. 1 Konwencji o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, podpisanej przez Wspólnotę Europejską w dniu 9 grudnia 1999 r. i zatwierdzonej w jej imieniu decyzją Rady 2001/539/WE z dnia 5 kwietnia 2001 ⁽¹⁾ r., prowadzącą do dalszego uszkodzenia ciała pasażera, które można oddzielić od właściwych skutków wypadku, należy wraz ze zdarzeniem prowadzącym do wypadku uznać za jedno zdarzenie stanowiące wypadek?

2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:

Czy art. 29 tej konwencji stoi na przeszkodzie roszczeniu o naprawienie szkody spowodowanej pierwszą pomocą medyczną, jeżeli roszczenie to dochodzone jest wprawdzie przed upływem terminu przedawnienia przewidzianego w prawie krajowym, lecz już po upływie terminu zawitego przewidzianego w art. 35 konwencji?

(¹) Decyzja Rady z dnia 5 kwietnia 2001 r. w sprawie zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji w sprawie ujednoczenia niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego (Konwencja montrealaska) (Dz.U. 2001, L 194, s. 38).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Cluj
(Rumunia) w dniu 24 sierpnia 2021 r. – ASA / DGRFP Cluj**

(Sprawa C-519/21)

(2021/C 513/24)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Cluj

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ASA

Druga strona postępowania: DGRFP Cluj

Przypozwani: BP, MB

Pytania prejudycjalne

1) Czy dyrektywę 2006/[1]12 (¹) w ogólności oraz jej art. 9, 12, 14, 62, 63, 65, 73 i 78 w szczególności można interpretować w szczególnym kontekście, takim jak rozpatrywany w postępowaniu głównym, w ten sposób, [że]:

— w odniesieniu do wystąpienia zdarzenia powodującego powstanie obowiązku podatkowego w przypadku podlegających opodatkowaniu transakcji dostawy nieruchomości oraz w odniesieniu do sposobu ustalenia podstawy opodatkowania związanej z tymi transakcjami, również osoby fizyczne będące stronami umowy spółki nieposiadającej osobowości prawnej [zawartej] z podatnikiem zobowiązany do zapłaty podatku od transakcji powodujących naliczenie podatku, który powinien być on pobrać, mają status podatnika, biorąc pod uwagę, że umowa spółki nie została zarejestrowana przez organy podatkowe przed rozpoczęciem działalności, lecz została przedstawiona tym organom przed wydaniem aktów administracyjnych dotyczących podatków?

2) Czy dyrektywę VAT 2006/112 w ogólności i jej art. 167, art. 168 lit. a), art. 178 lit. a), art. 179 w szczególności, a także zasadę proporcjonalności i zasadę neutralności można interpretować w szczególnym kontekście, takim jak rozpatrywany w postępowaniu głównym, w ten sposób, że:

a) uznaje się możliwość przyznania prawa do odliczenia podatnikowi, w przypadku gdy *nie* jest on ani zobowiązany do zapłaty podatku, ani *sam* nie zapłacił VAT *naliczonego* od towarów i usług wykorzystanych w ramach transakcji podlegających opodatkowaniu, a VAT jest należny/naliczany i płacony przez osoby fizyczne, w odniesieniu do których *nie stwierdzono, że mają one status podatnika*, lecz które są stronami umowy spółki nieposiadającej osobowości prawnej [zawartej] z podatnikiem zobowiązany do zapłaty podatku od transakcji powodujących naliczenie podatku, który to podatek powinien być on pobrać, biorąc pod uwagę, że umowa spółki nie została zarejestrowana przez organy podatkowe przed rozpoczęciem działalności?[:]

b) uznaje się możliwość przyznania prawa do odliczenia podatnikowi w szczególnym kontekście, takim jak rozpatrywany w postępowaniu głównym, w przypadku gdy *nie* jest on ani zobowiązany do zapłaty podatku, ani *sam* nie zapłacił VAT *naliczonego* od towarów i usług wykorzystanych w ramach transakcji podlegających opodatkowaniu, a VAT jest należny/naliczany i płacony przez osobę fizyczną, w odniesieniu do której *nie stwierdzono, że ma ona status podatnika*, która jest stroną umowy spółki nieposiadającej osobowości prawnej i która również zamierza wykonać lub mogła wykonać wraz z podatnikiem przysługujące jej prawo do odliczenia, a osoba ta wraz z podatnikiem są zobowiązani do zapłaty podatku od transakcji powodujących naliczenie podatku, który powinni byli oni pobrać, biorąc pod uwagę, że umowa spółki nie została zarejestrowana przez organy podatkowe przed rozpoczęciem działalności?

3) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej lub również w świetle zasady pewności prawa:

czy dopuszczalne jest wystąpienie przez podatnika, który jest zobowiązany do zapłaty VAT i związanych z nim należności, z roszczeniem regresowym przeciwko osobom fizycznym, w odniesieniu do których nie stwierdzono, że mają one status podatnika i które są stronami umowy spółki nieposiadającej osobowości prawnej [zawartej] z podatnikiem zobowiązanym do zapłaty podatku od transakcji powodujących naliczenie podatku, który powinien być on pobrać – biorąc pod uwagę, że umowa spółki nie została zarejestrowana przez organy podatkowe przed rozpoczęciem działalności – w celu uzyskania części [podatku] przewidzianej przy podziale zysków, która przypada na wspomniane wyżej osoby na podstawie umowy spółki w odniesieniu do nałożonego na podatnika obowiązku zapłaty VAT i związanych z nim należności?

(¹) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1)

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Pfälzisches
Oberlandesgericht (Niemcy) w dniu 24 sierpnia 2021 r. – MS / Saatgut Treuhandverwaltungs GmbH**

(Sprawa C-522/21)

(2021/C 513/25)

Język postępowania: niemieckie

Sąd odsyłający

Pfälzisches Oberlandesgericht

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: MS

Strona przeciwna: Saatgut Treuhandverwaltungs GmbH

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 18 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1768/95 z dnia 24 lipca 1995 r. ustanawiającego przepisy wykonawcze w zakresie odstępstwa rolnego przewidzianego w art. 14 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2100/94 w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin (¹) w części, w jakiej na warunkach w nim określonych można żądać minimalnego odszkodowania w wysokości co najmniej czterokrotności opłaty licencyjnej, jest zgodny z rozporządzeniem Rady (WE) nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin (zwanym dalej „rozporządzeniem podstawowym”) (²), a w szczególności z jego art. 94 ust. 2 zdanie pierwsze?

(¹) Dz.U. 1995, L 173, s. 14.

(²) Dz.U. 1994, L 227, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București
(Rumunia) w dniu 24 sierpnia 2021 r. – IG / Agenția Județeană de Ocupare a Forței de Muncă Ilfov**

(Sprawa C-524/21)

(2021/C 513/26)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel București

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca / strona wnosząca apelację: IG

Druga strona postępowania w pierwszej instancji / druga strona w postępowaniu apelacyjnym: Agenția Județeană de Ocupare a Forței de Muncă Ilfov

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy mając na względzie autonomiczne pojęcie „niewypłacalności”, przepisy art. 1 ust. 1 i art. 2 ust. 1 dyrektywy 2008/94⁽¹⁾ stoją na przeszkodzie przepisom krajowym dokonującym transpozycji dyrektywy [art. 15 ust. 1 i 2 Legea nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale (ustawy nr 200/2006 o utworzeniu i wykorzystaniu funduszu gwarancyjnego na rzecz zaspokojenia roszczeń o zapłatę wynagrodzenia) w związku z art. 7 Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 200/2006 (przepisów wykonawczych do ustawy nr 200/2006)], w świetle ich wykładni dokonanej przez Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (najwyższy sąd kasacyjny – izba właściwa do rozstrzygania pytań prawnych) w orzeczeniu nr 16/2018, zgodnie z którym okres trzech miesięcy, za który roszczenia o zapłatę wynagrodzenia od niewypłacalnego pracodawcy mogą być przejmowane i zaspokajane z funduszu gwarancyjnego, odnosi się wyłącznie do dnia wszczęcia postępowania upadłościowego?
- 2) Czy przepisy art. 3 [akapit drugi] i art. 4 ust. 2 dyrektywy 2008/94 stoją na przeszkodzie art. 15 ust. 1 i 2 ustawy nr 200/2006 o utworzeniu i wykorzystaniu funduszu gwarancyjnego na rzecz zaspokojenia roszczeń o zapłatę wynagrodzenia w świetle ich wykładni dokonanej przez Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept w orzeczeniu nr 16/2018, zgodnie z którym maksymalny okres trzech miesięcy, za który roszczenia o zapłatę wynagrodzenia od niewypłacalnego pracodawcy mogą być przejmowane i zaspokajane z funduszu gwarancyjnego, mieści się w okresie referencyjnym rozpoczynającym się trzy miesiące bezpośrednio przed wszczęciem postępowania upadłościowego i kończącym się trzy miesiące bezpośrednio po wszczęciu postępowania upadłościowego?
- 3) Czy krajowa praktyka administracyjna, polegająca na odzyskiwaniu od pracowników, na podstawie orzeczenia Curtea de Conturi (trybunału obrachunkowego) i w braku krajowych przepisów szczególnych zobowiązujących pracownika do zwrotu, kwot rzekomo wypłaconych za okresy, które nie są objęte ramami prawnymi lub które są dochodzone po upływie ustawowego terminu przedawnienia, jest zgodna ze społecznym celem dyrektywy 2008/94 oraz z przepisami art. 12 lit. a) tej dyrektywy?
- 4) Czy w ramach wykładni pojęcia „nadużyć” zawartego w art. 12 lit. a) dyrektywy 2008/94 czynność polegająca na odzyskaniu od pracownika – w określonym celu zachowania ogólnego terminu przedawnienia – należności z tytułu wynagrodzenia, wypłaconych z funduszu za pośrednictwem likwidatora stanowi wystarczające i obiektywne uzasadnienie?
- 5) Czy wykładnia i krajowa praktyka administracyjna, na podstawie których należności z tytułu wynagrodzenia, których zwrotu żąda się od pracowników, są równoznaczne z wierzytelnością podatkową powodującą naliczenie odsetek i kar za zwłokę, są zgodne z przepisami i z celem dyrektywy?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/94/WE z dnia 22 października 2008 r. w sprawie ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy (Dz.U. 2008, L 283, s. 36).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București (Rumunia) w dniu 24 sierpnia 2021 r. – Agenția Municipală pentru Ocuparea Forței de Muncă București / IM

(Sprawa C-525/21)

(2021/C 513/27)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel București

Strony w postępowaniu głównym

Druga strona w postępowaniu w pierwszej instancji / strona wnosząca apelację: Agenția Municipală pentru Ocuparea Forței de Muncă București

Strona skarżąca / druga strona w postępowaniu apelacyjnym: IM

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy mając na względzie autonomiczne pojęcie „niewypłacalności”, przepisy art. 1 ust. 1 i art. 2 ust. 1 dyrektywy 2008/94⁽¹⁾ stoją na przeszkodzie przepisom krajowym dokonującym transpozycji dyrektywy [art. 15 ust. 1 i 2 Legea nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale (ustawy nr 200/2006 o utworzeniu i wykorzystaniu funduszu gwarancyjnego na rzecz zaspokojenia roszczeń o zapłatę wynagrodzenia) w związku z art. 7 Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 200/2006 (przepisów wykonawczych do ustawy nr 200/2006)], w świetle ich wykładni dokonanej przez Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (najwyższy sąd kasacyjny – izba właściwa do rozstrzygania pytań prawnych) w orzeczeniu nr 16/2018, zgodnie z którym okres trzech miesięcy, za który roszczenia o zapłatę wynagrodzenia od niewypłacalnego pracodawcy mogą być przejmowane i zaspokajane z funduszu gwarancyjnego, odnosi się wyłącznie do dnia wszczęcia postępowania upadłościowego?
- 2) Czy przepisy art. 3 [akapit drugi] i art. 4 ust. 2 dyrektywy 2008/94 stoją na przeszkodzie art. 15 ust. 1 i 2 ustawy nr 200/2006 o utworzeniu i wykorzystaniu funduszu gwarancyjnego na rzecz zaspokojenia roszczeń o zapłatę wynagrodzenia w świetle ich wykładni dokonanej przez Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept w orzeczeniu nr 16/2018, zgodnie z którym maksymalny okres trzech miesięcy, za który roszczenia o zapłatę wynagrodzenia od niewypłacalnego pracodawcy mogą być przejmowane i zaspokajane z funduszu gwarancyjnego, mieści się w okresie referencyjnym rozpoczynającym się trzy miesiące bezpośrednio przed wszczęciem postępowania upadłościowego i kończącym się trzy miesiące bezpośrednio po wszczęciu postępowania upadłościowego?
- 3) Czy krajowa praktyka administracyjna, polegająca na odzyskiwaniu od pracowników, na podstawie orzeczenia Curtea de Conturi (trybunału obrachunkowego) i w braku krajowych przepisów szczególnych zobowiązujących pracownika do zwrotu, kwot rzekomo wypłaconych za okresy, które nie są objęte ramami prawnymi lub które są dochodzone po upływie ustawowego terminu przedawnienia, jest zgodna ze społecznym celem dyrektywy 2008/94 oraz z przepisami art. 12 lit. a) tej dyrektywy?
- 4) Czy w ramach wykładni pojęcia „nadużyć” zawartego w art. 12 lit. a) dyrektywy 2008/94 czynność polegająca na odzyskaniu od pracownika – w określonym celu zachowania ogólnego terminu przedawnienia – należności z tytułu wynagrodzenia, wypłaconych z funduszu za pośrednictwem likwidatora stanowi wystarczające i obiektywne uzasadnienie?
- 5) Czy wykładnia i krajowa praktyka administracyjna, na podstawie których należności z tytułu wynagrodzenia, których zwrotu żąda się od pracowników, są równoznaczne z wierzytelnością podatkową powodującą naliczenie odsetek i kar za zwłokę, są zgodne z przepisami i z celem dyrektywy?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/94/WE z dnia 22 października 2008 r. w sprawie ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy (Dz.U. 2008, L 283, s. 36).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof
(Austria) w dniu 9 września 2021 r. – UniCredit Bank Austria AG / Verein für
Konsumenteninformation**

(Sprawa C-555/21)

(2021/C 513/28)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: UniCredit Bank Austria AG

Strona przeciwna: Verein für Konsumenteninformation

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładni art. 25 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/17/UE z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie konsumenckich umów o kredyt związanych z nieruchomościami mieszkalnymi i zmieniającej dyrektywy 2008/48/WE i 2013/36/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 1093/2010⁽¹⁾ należy dokonywać w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które przewiduje, że w przypadku skorzystania przez kredytobiorcę z prawa do częściowej lub całkowitej spłaty kredytu przed upływem danego terminu, odsetki należne od kredytobiorcy i koszty, których wysokość jest zależna od okresu obowiązywania umowy, są proporcjonalnie obniżone, podczas gdy takie uregulowanie nie istnieje w odniesieniu do kosztów, których wysokość nie jest zależna od okresu obowiązywania umowy?

⁽¹⁾ Dz.U. 2014, L 60, s. 34.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski gradski syd (Bułgaria) w dniu 20 września 2021 r. – LM i NO / HUK-COBURG-Allgemeine Versicherung AG

(Sprawa C-577/21)

(2021/C 513/29)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Sofijski gradski syd

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: LM i NO

Strona pozwana: HUK-COBURG-Allgemeine Versicherung AG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładnia pojęcia „uszkodzenia ciała”, zgodnie z którą istnieje ono w wypadku psychologicznych bólu i cierpień dziecka wynikających ze śmierci rodzica w następstwie wypadku drogowego, wyłącznie jeśli te psychologiczne ból i cierpienia doprowadziły do patologicznego rozstroju zdrowia dziecka, jest niezgodna z art. 1 ust. 1 drugiej dyrektywy Rady 84/5/EWG z dnia 30 grudnia 1983 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów silnikowych?
- 2) Czy zasada, zgodnie z którą sąd krajowy dokonuje wykładni prawa krajowego w sposób zgodny z prawem Unii Europejskiej, obowiązuje również wówczas, gdy sąd krajowy stosuje nie swoje prawo krajowe, lecz prawo krajowe innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Nürnberg (Niemcy) w dniu 28 września 2021 r. – A / Finanzamt M

(Sprawa C-596/21)

(2021/C 513/30)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Nürnberg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: A

Strona przeciwna: Finanzamt M

Pytania prejudycjalne⁽¹⁾

- 1) Czy drugiemu nabywcy towaru można odmówić prawa do odliczenia podatku VAT naliczonego w związku z nabyciem, ponieważ powinien był wiedzieć, że pierwotny sprzedawca uchylił się od zapłaty podatku VAT przy pierwszym zbyciu, mimo że pierwszy nabywca także wiedział, że pierwotny sprzedawca uchylił się od zapłaty podatku VAT przy pierwszym zbyciu?

- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy w przypadku drugiego nabywcy odmowa jest ograniczona kwotowo do wysokości szkody podatkowej wyrządzonej oszustwem podatkowym?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie: czy szkodę podatkową oblicza się
 - a) w drodze porównania kwoty podatku należnego w ramach łańcucha dostaw zgodnie z przepisami oraz kwoty rzeczywiście naliczonego podatku,
 - b) w drodze porównania kwoty podatku należnego w ramach łańcucha dostaw zgodnie z przepisami oraz kwoty rzeczywiście zapłaconego podatku albo
 - c) w jaki inny sposób?

(¹) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

**Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 28 lipca 2021 r. w sprawie T-634/20,
UPTR / Parlament i Rada, wniesione w dniu 28 września 2021 r. przez Unie van Professionele
Transporteurs en Logistieke Ondernemers (UPTR)**

(Sprawa C-603/21 P)

(2021/C 513/31)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: Unie van Professionele Transporteurs en Logistieke Ondernemers (UPTR) (przedstawiciel: adwokat F. Vanden Bogaerde)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

- Po pierwsze: stwierdzenie dopuszczalności odwołania.
- Po drugie: stwierdzenie nieważności art. 2 pkt 4 rozporządzenia (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1055 z dnia 15 lipca 2020 r. zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, (WE) nr 1072/2009 i (UE) nr 1024/2012 w celu dostosowania ich do zmian w transporcie drogowym. Żądanie to jest oparte na art. 263 skonsolidowanej wersji Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i na streszczonych poniżej zarzutach.
- Po trzecie: rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut pierwszy: dopuszczalność pierwotnej skargi

Członkowie wnoszącej odwołanie powinni korzystać ze skutecznej ochrony prawnej. Aby móc skorzystać ze skutecznej ochrony prawnej, nie można w niniejszej sprawie przyjmować ścisłej wykładni wyrażenia „dotyczy bezpośrednio i indywidualnie”. Wynika to ze szczególnego kontekstu karnoprawnego i sankcyjnego, w którym członkowie wnoszącej odwołanie nie dysponują prawem podmiotowym, przez co nie dysponują bezpośrednim dostępem do sądów.

Trudno uznać za skuteczną ochronę prawną sytuację, w której członkowie skarżącej musieliby spowodować niezgodność z prawem, aby być potem zależnymi od instancji kontrolnych, które musiałyby mieć możliwość ścigania lub karania, ale nie byłyby do tego zobowiązane. Ponadto skuteczna ochrona prawna nie jest zagwarantowana, gdyż sąd krajowy nie zawsze jest zobowiązany do skierowania do Trybunału pytania w trybie prejudycjalnym.

Zarzut drugi: naruszenie rynku wewnętrznego

Celem art. 3 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej jest ustanowienie rynku wewnętrznego. Ten europejski rynek wewnętrzny tworzony jest między innymi przez zasadę swobody przepływu usług.

Swoboda przepływu usług w sektorze transportu regulowana jest postanowieniami tytułu VI Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Co się tyczy transportu drogowego a w szczególności transportu kabotażowego, należy zatem dążyć do stopniowej liberalizacji.

Z perspektywy historycznej osiągnięto zresztą tę liberalizację na rynku transportowym. W osiągniętej liberalizacji rynku transportowego i usuwaniu ograniczeń nastąpił jednak regres. W wyniku zaskarżonego przepisu następuje jeszcze dalszy regres liberalizacji, gdyż obejmuje on daleko idące ograniczenie, które jest niekorzystne przede wszystkim dla przedsiębiorców transportowych, którzy są członkami wnoszącej odwołanie.

Powody, które faktycznie leżały u podstaw tego ograniczenia, zostały już uwzględnione w innych działaniach legislacyjnych Unii (Mobility Package).

Zaskarżony przepis narusza art. 3 ust. 3 TUE i zasadę swobody przepływu usług zapisaną w tytule IV TFUE i za tego powody należy stwierdzić jego nieważność.

Zarzut trzeci: naruszenie zasady proporcjonalności

W celu dalszej liberalizacji transportu kabotażowego w Unii Europejskiej przeprowadzono analizę wpływu dotyczącą propozycji rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1071/2009 i (WE) nr 1072/2009 w celu ich dostosowania do rozwoju sektora transportu drogowego.

Przy tej analizie wpływu nie uwzględniono ewentualnego czasu oczekiwania, który dopiero później wprowadzono do procesu legislacyjnego. Dlatego można jedynie przyjąć, że wprowadzenie czasu oczekiwania wynoszącego cztery dni po przeprowadzeniu ostatniego przewozu kabotażowego może mieć znaczący wpływ na liczbę przewozów kabotażowych. Skutki tych czasów oczekiwania nie zostały jednak ocenione w ramach analizy wpływu w toku procesu legislacyjnego.

Co się tyczy zmiany uregulowania dotyczącego transportu kabotażowego, w wyniku której osiągnięty dotychczas poziom liberalizacji został znacznie obniżony poprzez wprowadzenie czasu oczekiwania wynoszącego cztery dni po ostatnim przewozie kabotażowym, nie można twierdzić, że nie chodzi o zmianę „istotną”. Dlatego należy uznać, że dla dalszego przebiegu procesu legislacyjnego konieczna jest analiza wpływu.

Parlament Europejski i Rada nie mogą twierdzić, że aktualizacja analizy wpływu nie była odpowiednia lub wymagana dla procesu legislacyjnego.

Brak aktualizacji analizy wpływu należy zatem uznać za naruszenie zasady proporcjonalności, która jest wiążąca dla Parlamentu Europejskiego i Rady.

(¹) Dz.U. 2020, L 249, s. 17.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Městský soud v Praze (Republika Czeska) w dniu 30 września 2021 r. – Heureka Group a.s. / Google LLC

(Sprawa C-605/21)

(2021/C 513/32)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Městský soud v Praze

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Heureka Group a.s.

Strona pozwana: Google LLC

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 21 ust. 1 dyrektywy 2014/104⁽¹⁾ i zasady ogólne prawa Unii należy interpretować tak, że dyrektywa 2014/104, a w szczególności jej art. 10 ma bezpośrednie lub pośrednie zastosowanie w niniejszym sporze dotyczącym wszelkich roszczeń odszkodowawczych z tytułu naruszenia przepisów art. 102 TFUE, które rozpoczęło się przed wejściem w życie dyrektywy 2014/104 i zakończyło się po upływie terminu transpozycji, wyznaczonego na jej implementację, w sytuacji, gdy również pozew odszkodowawczy złożono po upływie terminu transpozycji, czy też należy je interpretować tak, że art. 10 dyrektywy 2014/104 ma zastosowanie wyłącznie do części spornego zachowania (i wynikającej z niego części szkody), które miało miejsce po wejściu w życie dyrektywy 2014/2014 lub też po upływie terminu transpozycji?
- 2) Czy, zgodnie z sensem i celem dyrektywy 2014/104 lub art. 102 TFUE oraz zasadą skuteczności, właściwa jest taka wykładnia art. 22 ust. 2 dyrektywy 2014/104, zgodnie z którą „wszelkie środki krajowe przyjęte na mocy art. 21, inne niż te, o których mowa w [art. 22] ust. 1” to przepisy krajowe implementujące art. 10 dyrektywy 2014/104, innymi słowy, czy do art. 10 dyrektywy 2014/104 i zasad przedawnienia ma zastosowanie pierwszy czy drugi ustęp art. 22 dyrektywy 2014/104?
- 3) Czy zgodnie z art. 10 ust. 2 dyrektywy 2014/104 lub z art. 102 TFUE oraz zasadą skuteczności są takie przepisy krajowe i ich wykładnia, która „wiedzę o tym, że wyrządzono szkodę” istotną dla rozpoczęcia biegu subiektywnego terminu przedawnienia wiąże z wiedzą poszkodowanego o „poszczególnych szkodach częściowych”, które powstają stopniowo w czasie trwającego lub ciągłego zachowania antykonkurencyjnego (ponieważ orzecznictwo opiera się na założeniu, że przedmiotowe roszczenie odszkodowawcze jest w swej całości podzielne) i w odniesieniu do których [to szkód] bieg rozpoczynają odrębne subiektywne terminy przedawnienia, bez względu na wiedzę poszkodowanego o pełnym zakresie szkody, powstałej w wyniku całokształtu naruszenia art. 102 TFUE, czyli takie przepisy krajowe i ich wykładnia, które umożliwiają, aby bieg terminu przedawnienia w przypadku roszczenia odszkodowawczego z tytułu szkody powstałej w wyniku zachowania antykonkurencyjnego rozpoczął się przed zakończeniem takiego zachowania, polegającego na umieszczaniu i wyświetlaniu w bardziej korzystny sposób własnej porównywarki cen [OR. 2] z naruszeniem art. 102 TFUE?
- 4) Czy art. 10 ust. 2, 3 i 4 dyrektywy 2014/104 lub art. 102 TFUE oraz zasada skuteczności stoją na przeszkodzie takim przepisom krajowym, które stanowią, że subiektywny termin przedawnienia w przypadku pozwów odszkodowawczych wynosi trzy lata i rozpoczyna bieg w dniu, w którym poszkodowany dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o szkodzie częściowej i o tym, kto jest zobowiązany do jej naprawienia, ale nie uwzględniają (i) momentu zakończenia naruszenia prawa, (ii) wiedzy poszkodowanego o tym, że zachowanie stanowi naruszenie reguł konkurencji i które jednocześnie (iii) nie wstrzymują ani nie zawieszają biegu tego trzyletniego terminu przedawnienia na czas toczącego przed Komisją postępowania, którego przedmiotem jest trwające nadal naruszenie art. 102 TFUE, oraz (iv) nie zawierają zasady, że zawieszenie biegu terminu przedawnienia ustaje nie wcześniej niż jeden rok po uprawomocnieniu się orzeczenia w sprawie naruszenia?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/104/UE z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie niektórych przepisów regulujących dochodzenie roszczeń odszkodowawczych z tytułu naruszenia prawa konkurencji państw członkowskich i Unii Europejskiej, objęte przepisami prawa krajowego (Dz.U. 2014, L 349).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Paris (Francja) w dniu 30 września 2021 r. – Doctipharma SAS / Union des Groupements de pharmaciens d'officine (UDGPO), Pictime Coreyre

(Sprawa C-606/21)

(2021/C 513/33)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Paris

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawca, strona pozwana, strona wnosząca apelację, strona przeciwna w postępowaniu kasacyjnym: Doctipharma SAS

Druga strona postępowania, strona skarżąca, strona przeciwna w postępowaniu apelacyjnym, strona wnosząca kasację: Union des Groupements de pharmaciens d'officine (UDGPO), Pictime Coreyre

Pytania prejudycjalne

- Czy działalność prowadzoną przez Doctipharma, taką jak została wskazana w niniejszym wyroku, wykonywaną poprzez jej stronę internetową www.doctipharma.fr, należy uznać za „usługę społeczeństwa informacyjnego” w rozumieniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/34/WE z dnia 22 czerwca 1998 r. ⁽¹⁾?
- Czy w takim przypadku działalność prowadzona przez Doctipharma, taka jak została wskazana w niniejszym wyroku, wykonywana poprzez jej stronę internetową www.doctipharma.fr, wchodzi w zakres stosowania art. 85c dyrektywy europejskiej 2001/83/WE z dnia 6 listopada 2001 r. ⁽²⁾, zmienionej dyrektywą 2011/62/UE z dnia 8 czerwca 2011 r.?
- Czy art. 85c dyrektywy z dnia 6 listopada 2001 r., zmienionej dyrektywą z dnia 8 czerwca 2011 r., należy interpretować w ten sposób, że stanowi on uzasadnione względami ochrony zdrowia publicznego, wynikające z wykładni art. L. 5125–25 i L. 5125–26 kodeksu zdrowia publicznego ograniczenie działalności prowadzonej przez Doctipharma, takiej jak została wskazana w niniejszym wyroku, wykonywanej poprzez jej stronę internetową www.doctipharma.fr?
- Jeśli nie, to czy art. 85c dyrektywy z dnia 6 listopada 2011 r., zmienionej dyrektywą z dnia 8 czerwca 2011 r., należy interpretować w ten sposób, że zezwala on na działalność prowadzoną przez Doctipharma, taką jak została wskazana w niniejszym wyroku, wykonywaną poprzez jej stronę internetową www.doctipharma.fr?
- Czy w takim przypadku zakaz prowadzenia działalności przez Doctipharma, wynikający z dokonanej przez Cour de cassation wykładni art. L. 5125–25 i L. 5125–26 kodeksu zdrowia publicznego, jest uzasadniony względami ochrony zdrowia publicznego w rozumieniu art. 85c dyrektywy z dnia 6 listopada 2001 r., zmienionej dyrektywą z dnia 8 czerwca 2011 r.?
- Jeśli nie, to czy art. 85c dyrektywy z dnia 6 listopada 2001, zmienionej dyrektywą z dnia 8 czerwca 2011 r., należy interpretować w ten sposób, że zezwala on na prowadzenie działalności „usługowej społeczeństwa informacyjnego”, którą proponuje Doctipharma?

⁽¹⁾ Dyrektywa 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych (Dz.U. 1998, L 204, sp. 37).

⁽²⁾ Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. 2001, L 311, s. 67).

Skarga wniesiona w dniu 14 października 2021 r. – Komisja Europejska / Republika Grecka**(Sprawa C-633/21)**

(2021/C 513/34)

Język postępowania: grecki

Strony*Strona skarżąca:* Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Konstantinidis, M. Noll-Ehlers)*Strona pozwana:* Republika Grecka**Żądania strony skarżącej**

Skarżąca wnosi do Trybunału o:

A) Stwierdzenie, że Republika Grecka:

- Z jednej strony z tego względu, że przekraczała w sposób systematyczny i ciągle dopuszczalne roczne wartości dwutlenku azotu w aglomeracji Aten (EL0003) od roku 2010, uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 13 dyrektywy 2008/50/WE ⁽¹⁾ w związku z załącznikiem XI do tej dyrektywy;
- Z drugiej strony z tego względu, że nie przyjęła od dnia 11 czerwca 2020 r. środków niezbędnych do zapewnienia zgodności z dopuszczalną roczną wartością NO₂ w aglomeracji Aten (EL0003), uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 23 ust. 1 dyrektywy 2008/50 (w związku z częścią A załącznika XV do wspomnianej dyrektywy), a w szczególności zobowiązaniu ustanowionemu w art. 23 ust. 1 tiret drugie tej dyrektywy do określenia odpowiednich działań, tak aby okres, w którym nie są one dotrzymane, był jak najkrótszy.

B) Obciążenie Republiki Greckiej kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

W zarzucie pierwszym Komisja zaznacza, że dyrektywa 2008/50 w sprawie jakości powietrza i czystsze powietrze dla Europy zobowiązuje państwa członkowskie do ograniczenia narażenia obywateli na działanie dwutlenku azotu (NO₂). Komisja uważa, że Republika Grecka, na podstawie przekazanych przez nią sprawozdań rocznych dotyczących jakości powietrza, ciągle nie zapewniła po roku 2005, w którym stała się obowiązkowa zgodność z dobowymi i rocznymi wartościami dopuszczalnymi dwutlenku azotu (NO₂) na podstawie art. 13 dyrektywy 2008/50, zgodności z dopuszczalnymi dobowymi wartościami w aglomeracji EL0003 Aten.

W zarzucie drugim Komisja zauważa, że w art. 23 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2008/50 nałożono na państwa członkowskie w przypadku przekroczenia wartości dopuszczalnych jasne i bezpośrednie zobowiązanie do opracowania planów ochrony jakości powietrza określających odpowiednie działania, tak aby okres, w którym nie są one dotrzymane, był jak najkrótszy. Komisja utrzymuje, że Republika Grecka nie opracowała odpowiedniego planu ochrony jakości powietrza dotyczącego dwutlenku azotu w odniesieniu do aglomeracji EL0003 Aten, co stanowi naruszenie art. 23 ust. 1 dyrektywy 2008/50.

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystsze powietrze dla Europy (Dz.U. 2008, L 152, s. 1).

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 24 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social n° 1 de Barcelona – Hiszpania) – HV / Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

(Sprawa C-258/20) (¹)

(2021/C 513/35)

Język postępowania: hiszpański

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 320 z 28.9.2020.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 21 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski rayonen sad – Bułgaria) – „Banka DSK” EAD / RP

(Sprawa C-689/20) (¹)

(2021/C 513/36)

Język postępowania: bułgarski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 88 z 15.3.2021.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 20 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Korneuburg – Austria) – L GmbH / F GmbH, BW, SW

(Sprawa C-336/21) (¹)

(2021/C 513/37)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 349 z 30.8.2021.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 22 września 2021 r. – T i D kontrolni sistemi / EUIPO – Sigmatron (Aparaty i urządzenia do sygnalizacji)

(Sprawa T-503/20) ⁽¹⁾

[Wzór wspólnotowy – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru – Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający aparaty i urządzenia do sygnalizacji – Wcześniejszy wzór wspólnotowy – Podstawa unieważnienia – Brak indywidualnego charakteru – Unieważnienie prawa do wcześniejszego wzoru wspólnotowego – Brak wpływu – Ujawnienie wcześniejszego wzoru – Poinformowany użytkownik – Stopień swobody twórcy – Brak odmiennego całościowego wrażenia – Artykuł 6 i art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 6/2002]

(2021/C 513/38)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: T i D kontrolni sistemi EOOD (Warna, Bułgaria) (przedstawiciel: adwokat P. Priparzhenski)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: P. Georgieva i A. Folliard Monguiral, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Sigmatron EOOD (Sofia, Bułgaria) (przedstawiciel: adwokat A. Kostov)

Przedmiot

Skarga na decyzję Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 30 kwietnia 2020 r. (sprawa R 956/2019-3) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do wzoru między Sigmatron a T i D kontrolni sistemi.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) T i D kontrolni sistemi EOOD zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 329 z 5.10.2020.

Postanowienie Sądu z dnia 28 października 2021 r. – Diusa Rendering i Assograssi / Komisja

(Sprawa T-201/18) ⁽¹⁾

[Zdrowie publiczne – Zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażerskich gąbczastych encefalopatii – Zakaz wywozu nawozów organicznych i polepszaczy gleby pochodzących z materiału kategorii 2 – Brak wszczęcia przez Komisję procedury mającej na celu ponowne zbadanie zakazu – Skarga na bezczynność – Wniosek w sprawie projektu środków kładących kres bezczynności – Umorzenie postępowania]

(2021/C 513/39)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Diusa Rendering Srl (Piacenza, Włochy) i Assograssi – Associazione Nazionale Produttori Grassi e Proteine Animali (Buccinasco, Włochy) (przedstawiciel: adwokat M. Moretto)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Bianchi, W. Farrell i B. Eggers, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniesione na podstawie art. 265 TFUE żądanie stwierdzenia, że Komisja niezgodnie z prawem zaniechała wszczęcia procedury przewidzianej w art. 5a decyzji Rady 1999/468/WE ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji (Dz.U. 1999, L 184, s. 23) w celu ponownego zbadania zakazu wywozu nawozów organicznych i polepszaczy gleby pochodzących z materiału kategorii 2, ustanowionego w art. 43 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz.U. 2009, L 300, s. 1).

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie niniejszej skargi zostaje umorzone.
- 2) Komisja Europejska pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Diusa Rendering Srl i przez Assograssi – Associazione Nazionale Produttori Grassi e Proteine Animali.

⁽¹⁾ Dz.U. C 166 z 14.5.2018.

Postanowienie Sądu z dnia 25 października 2021 r. – 4B Company / EUIPO – Deenz [Wisior (biżuteria)]

(Sprawa T-329/20) ⁽¹⁾

[Wzór wspólnotowy – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru – Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający wisior (biżuteria) – Zachowanie wzoru wspólnotowego w zmienionej formie – Artykuł 25 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 6/2002 – Interes prawny – Niedopuszczalność]

(2021/C 513/40)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: 4B Company Srl (Montegiorgio, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Brogi)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: S. Scardocchia i A. Folliard-Monguiral, pełnomocnicy).

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Deenz Holding Ltd (Dubaj, Zjednoczone Emiraty Arabskie) (przedstawiciel: adwokat N. Alberti)

Przedmiot

Skarga na decyzję Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 19 marca 2020 r. (sprawa R 2449/2018-3) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do wzoru między 4B Company a Deenz Holding.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) 4B Company Srl zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 247 z 27.7.2020.

Postanowienie Sądu z dnia 22 października 2021 r. – Fachverband Spielhallen i LM / Komisja**(Sprawa T-510/20) ⁽¹⁾**

[Pomoc państwa – Opodatkowanie kasyn w Niemczech – Skarga do Komisji – Wstępny etap postępowania wyjaśniającego – Decyzja Komisji stwierdzająca brak pomocy państwa – Przesłanki wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego – Poważne trudności – Pojęcie „pomocy państwa” – Odprowadzenie zysków – Korzyść – Selektywny charakter – Skarga prawnie oczywiście bezzasadna]

(2021/C 513/41)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Fachverband Spielhallen eV (Berlin, Niemcy), LM (przedstawiciele: adwokaci A. Bartosch i R. Schmidt)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Stromsky i K. Blanck, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: R. Kanitz i S. Costanzo, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2019) 8819 final z dnia 9 grudnia 2019 r. w sprawie pomocy państwa SA.44944 (2019/C, ex 2019/FC) – Opodatkowanie kasyn w Niemczech i pomoc państwa SA.53552 (2019/C ex 2019/FC) – Domniemana gwarancja dla podmiotów prowadzących kasyna w Niemczech (gwarancja opłacalności), w zakresie, w jakim odrzucono w niej skargę złożoną do Komisji przez skarżące na okoliczność, że kwoty wypłacone na rzecz kraju związkowego Nadrenia Północna-Westfalia (Niemcy) przez podmioty prowadzące kasyn z tytułu odprowadzenia zysków podlegały odliczeniu od podstaw opodatkowania podatku od działalności gospodarczej i podatku dochodowego od osób fizycznych lub od osób prawnych.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Fachverband Spielhallen eV i LM pokrywają, oprócz własnych kosztów, koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 3) Republika Federalna Niemiec pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 329 z 5.10.2020.

Postanowienie Sądu z dnia 22 października 2021 r. – Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior / Komisja**(Sprawa T-22/21) ⁽¹⁾**

[Skarga o stwierdzenie nieważności – Instrument pomocy przedakcesyjnej – Państwo trzecie – Krajowe zamówienie publiczne – Rozwiązanie umowy przez instytucję zamawiającą – Żądanie wykonania przez instytucję publiczną gwarancji bankowej – Kontrasygnata przez szefa delegatury Unii w państwie trzecim lub przez jego zastępcę – Brak właściwości]

(2021/C 513/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior, SL (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci D. Luff i R. Sciaudone)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Bianchi i T. Van Noyen, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności pisma Komisji Europejskiej z dnia 5 listopada 2020 r. o numerze GK/Regio.ddg.d. 1(2020)6793282 dotyczącego wykonania gwarancji bankowej, zażądane przez tureckie ministerstwo nauki, przemysłu i technologii.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior, SL zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 128 z 12.4.2021.

Postanowienie prezesa Sądu z dnia 25 października 2021 r. – Troy Chemical Company i Troy / Komisja

(Sprawa T-297/21 R)

[Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Produkty biobójcze – Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/348 – Zatwierdzenie karbendazymu jako istniejącej substancji czynnej do stosowania w produktach biobójczych typu 7 (środki do konserwacji błon) i typu 10 (środki konserwacji w dziedzinie murarstwa) – Wniosek o zawieszenie wykonania – Brak pilnego charakteru]

(2021/C 513/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Troy Chemical Company BV (Delft, Niderlandy), Troy Corp. (Florham Park, New Jersey, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci D. Abrahams, H. Widemann i L. Gorywoda)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lindenthal i M. Farley, pełnomocnicy)

Przedmiot

Złożony na podstawie art. 278 i 279 TFUE wniosek, po pierwsze, o zawieszenie wykonania rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/348 z dnia 25 lutego 2021 r. w sprawie zatwierdzenia karbendazymu jako istniejącej substancji czynnej do stosowania w produktach biobójczych typu 7 i 10 (Dz.U. 2021, L 68, s. 174), a po drugie, o zarządzenie wszelkich innych środków tymczasowych, jakie Sąd uzna za stosowne.

Sentencja

- 1) Wniosek w przedmiocie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 14 września 2021 r. – WO / EPPO

(Sprawa T-603/21)

(2021/C 513/44)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: WO (przedstawiciel: adwokat V. Vitkovskis)

Strona pozwana: Urząd Prokuratury Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 270 TFUE, bezpodstawnej i niezgodnej z prawem decyzji kolegium EPPO 028/2021 o odrzuceniu kandydatury skarżącego na stanowisko delegowanego prokuratora europejskiego;
- zasądzenie od EPPO na rzecz skarżącego odszkodowania z tytułu naruszenia ochrony jego danych osobowych, nieuczciwego postępowania w sprawie powołania i niezgodnej z prawem decyzji o odrzuceniu jego kandydatury na stanowisko delegowanego prokuratora europejskiego.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi dziewięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że zaskarżona decyzja została oparta tylko na domniemaniach i pozbawiona jest właściwego uzasadnienia.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że w zaskarżonej decyzji zawarte są fikcyjne informacje dotyczące strony skarżącej.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że zaskarżona decyzja opiera się na nielegalnie uzyskanych danych osobowych dotyczących strony skarżącej.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia przez EPPO [ochrony] danych osobowych strony skarżącej, w tym w odniesieniu do niektórych danych zawartych w decyzji.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że zaskarżona decyzja jest związana z sankcją dyscyplinarną zastosowaną wobec strony skarżącej ponad 15 lat temu i opiera się na tej sankcji. W Unii Europejskiej nie istnieje system prawny ani akt prawny, który pozwalałby na uznanie wykroczeń administracyjnych lub przewinień dyscyplinarnych za istotne po upływie 15 lat.
6. Zarzut szósty dotyczący tego, że żaden z argumentów przedstawionych przez stronę skarżącą nie został uwzględniony. Zostały one pominięte.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia procedury powołania poprzez zastosowanie wobec skarżącego dodatkowych kryteriów i dokonanie oceny w dłuższym okresie w porównaniu z innymi kandydatami. W ten sposób naruszona została zasada równego traktowania wszystkich wskazanych osób.
8. Zarzut ósmy dotyczący zastosowania wobec skarżącego nieistniejącego aktu prawnego w ramach odrzucenia jego kandydatury.
9. Zarzut dziewiąty dotyczący naruszenia przez EPPO zasady lojalnej współpracy między państwem członkowskim a instytucją UE. Opinia instytucji państwa członkowskiego, które wskazało daną osobę na stanowisko delegowanego prokuratora europejskiego, została zignorowana. EPPO, jak twierdzi, dokonała również niewłaściwej ponownej oceny kryteriów kwalifikacyjnych wskazanej osoby.

Skarga wniesiona w dniu 27 września 2021 r. – BZ / EBC

(Sprawa T-631/21)

(2021/C 513/45)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: BZ (przedstawiciel: adwokat H. Tettenborn)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny (EBC)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji zarządu EBC z dnia 16 marca 2021 r. i 13 lipca 2021 r. z tego względu, że, odpowiednio: a) dokonano w nich ponownej oceny sytuacji skarżącej i przyznano jej odszkodowanie, *ex aequo et bono*, w wysokości 50 000 EUR w celu zadośćuczynienia wyrządzonej jej szkody i krzywdy (w tym wszystkich szkód wynikających z naruszeń określonych w piśmie DG-HR z dnia 12 stycznia 2021 r.), b) oddalono szczególne odwołanie od decyzji zarządu z dnia 16 marca 2021 r. wniesione przez nią w dniu 18 maja 2021 r.;
- zasądzenie od EBC na rzecz skarżącej:
 - odszkodowania w wysokości 200 000 EUR z tytułu naruszenia art. 8 EKPCz polegającego na naruszeniu jej życia prywatnego w aspektach dotyczących godności i integralności zawodowej;
 - odszkodowania w wysokości 130 000 EUR z tytułu naruszenia art. 8 EKPCz polegającego na naruszeniu jej życia prywatnego w aspekcie prawa do zdrowia;
 - zadośćuczynienia w wysokości 20 000 EUR z tytułu wykorzystania zawierającego nieprawidłowości sprawozdania z dochodzenia i uchylonego wyroku w sprawie F-43/10 poprzez przesłanie tych dokumentów do [poufne];
 - z tytułu utraty dochodów – kwoty obliczonej stosownie do rozstrzygnięcia zawisłej sprawy T-500/16;
 - zadośćuczynienia w wysokości 20 000 EUR z tytułu zniszczenia akt dochodzenia;
 - zadośćuczynienia w wysokości 52 000 EUR z tytułu opóźnienia jej oceny oraz decyzji w przedmiocie corocznego dostosowania płac i dodatków za 2007 r., obejmującego okres od 2007 r. do 2021 r.;
 - odszkodowania za szkodę materialną i zadośćuczynienia za krzywdę w wysokości 150 000 EUR z tytułu baku oceny i decyzji w przedmiocie corocznego dostosowania płac i dodatków;
 - odszkodowania za szkodę materialną i zadośćuczynienia za krzywdę w wysokości 700 000 EUR z tytułu definitywnej utraty szansy wynikającej z braku nowego dochodzenia;
- obciążenie EBC jego kosztami i kosztami skarżącej poniesionymi w niniejszym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że decyzja zarządu z dnia 16 marca 2021 r. zawiera szereg błędów co do okoliczności faktycznych i prawa, oraz że art. 8.2.1 regulaminu pracowniczego EBC i art. 42 warunków zatrudnienia EBC zostały wypaczone i błędnie zastosowane.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 266 TFUE, w tym: a) nieprzyznania adekwatnego odszkodowania za poniesione szkody zamiast odszkodowania opartego na zasadzie słuszności (w szczególności *ex aequo et bono*); b) nieprzyznania skarżącej adekwatnego odszkodowania za niedogodności i szkody, zgodnie z zasadami proporcjonalności i niedyskryminacji, w tym odszkodowania za utratę szansy w wyniku tego, że EBC jest niezdolny do ponownego przeprowadzenia dochodzenia; c) niezaradzenia przeszłym skutkom decyzji, których nieważność została stwierdzona.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasad przejrzystości i dobrej administracji oraz art. 41, 42 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, a także naruszenia zasad pewności prawa i prawa do działania.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia obowiązku dbałości, dobrostanu personelu oraz art. 21 i 31 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
5. Zarzut piąty dotyczący nieprawidłowego charakteru uzasadnienia.

Skarga wniesiona w dniu 25 października 2021 r. – energy cake / EUIPO – Foodtastic (ENERGY CAKE)

(Sprawa T-686/21)

(2021/C 513/46)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: energy cake GmbH (Wiedeń, Austria) (przedstawiciel: adwokat A. Bernegger)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Foodtastic GmbH (Dortmund, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „ENERGY CAKE” – unijny znak towarowy nr 14 808 935

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 11 sierpnia 2021 r. w sprawie R 2324/2020-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 59 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) w związku z art. 7 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 25 października 2021 r. – BNP Paribas Public Sector / SRB

(Sprawa T-688/21)

(2021/C 513/47)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: BNP Paribas Public Sector SA (Paryż, Francja) (przedstawiciele: A. Champsaur i A. Delors, adwokaci)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 256 i 263 TFUE decyzji SRB srb.e.e4.co(2021)570897 z dnia 13 sierpnia 2021 r. w zakresie, w jakim zawiera ona odmowę zwrotu kwot odpowiadających zabezpieczeniom gotówkowym związanych z nieodwołalnymi zobowiązaniami płatniczymi w odniesieniu do lat 2015–2021, co stanowi naruszenie art. 7 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego 2015/81;
- zgodnie z umowami 2016–2021 i na podstawie art. 272 i 340 TFUE:
 - stwierdzenie, że SRB poprzez odmowę zwrotu kwot odpowiadających zabezpieczeniom gotówkowym dotyczącym nieodwołalnych zabezpieczeń płatniczych w odniesieniu do lat 2016 (włącznie)–2021 (włącznie), naruszyła zobowiązanie do zwrotu ciążyące na niej na podstawie postanowienia 12.5 każdej z umów w odniesieniu do okresów składkowych 2016–2021, w którym to postanowieniu wyraźnie mowa o stosowaniu art. 7.3 rozporządzenia wykonawczego 2015/81 oraz
 - nakazanie SRB zwrotu skarżącej kwot odpowiadających zabezpieczeniom gotówkowym zatrzymanych przez SRB z naruszeniem ciążyących na niej zobowiązań umownych, a także wszelkich kosztów, odsetek za opóźnienie i związanych z tym dodatkowych kosztów wszelkiego rodzaju (lub, ewentualnie, zobowiązanie do wypłaty skarżącej tych kwot z tytułu odszkodowania odpowiadającego naruszeniu wspomnianych umów);
- tytułem głównym, w odniesieniu do umowy 2015 i, tytułem ewentualnym, w odniesieniu do umów 2016–2021 w ramach odpowiedzialności pozaumownej SRB i na podstawie art. 340 TFUE:
 - uznanie, że odmowa SRB zwrotu kwot odpowiadających zabezpieczeniom gotówkowym związana z nieodwołalnymi zobowiązaniami płatniczymi w odniesieniu do lat 2015–2021 (włącznie) stanowi bezpodstawne wzbogacenie oraz
 - nakazanie SRB zwrotu skarżącej wspomnianych kwot, zatrzymanych przez SRB bez żadnej podstawy prawnej, a także wszelkich kosztów, odsetek za opóźnienie i związanych z tym dodatkowych kosztów wszelkiego rodzaju;
- obciążenie SRB całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi tytułem głównym trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 7 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego nr 2015/81⁽¹⁾ i rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z tego względu, że decyzja Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji narusza art. 7 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego nr 2015/81, który wyraźnie przewiduje, iż nieodwołalne zobowiązania płatnicze instytucji, które przestają być objęte zakresem zastosowania rozporządzenia (UE) nr 806/2014⁽²⁾, są anulowane, a zabezpieczenie zabezpieczające te zobowiązania jest zwracane.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa, którego dopuściła się Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji poprzez twierdzenie, że stosuje do nieodwołalnych zobowiązań płatniczych art. 70 ust. 4 rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, mimo że dotyczy on jedynie wkładów pieniężnych ex ante i że Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji myli wkłady pieniężne z zabezpieczeniami gotówkowymi związanymi z nieodwołalnymi zobowiązaniami płatniczymi.
3. Zarzut trzeci dotyczący uchybienia postanowieniom umownym wiążącym skarżącą z Jednolitą Radą ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, które powoduje powstanie odpowiedzialności umownej tej ostatniej. Skarżąca uważa bowiem, że odmowa Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji zwrotu kwot odpowiadających zabezpieczeniom gotówkowym dotyczącym nieodwołalnych zobowiązań płatniczych w odniesieniu do lat 2016–2021 stanowi naruszenie wspomnianej umowy.

Skarżąca podnosi także posiłkowo zarzut w odniesieniu do umów 2016–2021. Utrzymuje ona w tym względzie, że odmowa Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji zwrotu kwot odpowiadających zabezpieczeniom gotówkowym dotyczącym nieodwołalnych zobowiązań płatniczych w odniesieniu do lat 2016–2021 prowadzi do bezpodstawnego wzbogacenia Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji.

- (¹) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2015/81 z dnia 19 grudnia 2014 r. określające jednolite warunki stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. 2015, L 15, s. 1).
- (²) Rozporządzenie Parlamentu i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014, L 225, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 22 października 2021 r. – Auken i in. / Komisja

(Sprawa T-689/21)

(2021/C 513/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Margrete Auken, Tilly Metz, Jutta Paulus, Michèle Rivasi i Kimberly van Sparrentak (przedstawiciel: adwokat B. Kloostera)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji odmownej z dnia 13 sierpnia 2021 r., u której podstaw leży ponowny wniosek złożony przez stronę skarżącą w dniu 30 czerwca 2021 r. przeciwko decyzji z dnia 9 czerwca 2021 r. w sprawie częściowej odmowy dostępu do dokumentów żądanych przez stronę skarżącą; oraz
- Obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący niezgodnego z prawem zastosowania wyjątków określonych w art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 (¹).
2. Zarzut drugi dotyczący nieuzasadnienia przez pozwaną zastosowania wyjątków przewidzianych w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 a tym samym naruszenia rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, ponieważ pozwana nie przyjęła ścisłej wykładni ani ścisłego stosowania art. 4 ust. 2 tiret pierwsze i art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.
3. Zarzut trzeci dotyczący niespójnego stosowania przez pozwaną wyjątków przewidzianych w art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że pozwana nie uwzględniła okoliczności, iż za ujawnieniem żądanych informacji przemawia nadrzędny interes publiczny.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia w zaskarżonej decyzji art. 52 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 10 ust. 1 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka [i podstawowych wolności].

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43–48).

Skarga wniesiona w dniu 25 października 2021 r. – LW Capital / Komisja**(Sprawa T-690/21)**

(2021/C 513/49)

*Język postępowania: niemiecki***Strony***Strona skarżąca:* LW Capital (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Ziegler)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania***Strona skarżąca wnosi do Sądu o:*

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 3 czerwca 2021 r. dotyczącej pomocy państwa SA.56826 (2020/N) – Niemcy – Reforma niemieckiej ustawy o kogeneracji z 2020 r. („KWKG”) oraz pomocy państwa SA.53308 (2019/N) Niemcy – Zmiana wsparcia dla istniejących instalacji kogeneracji z 2019 r. (§ 13 KWKG) (Dz.U. 2021, C 306, s. 1 i 2) w części, w której decyzja ta nie podnosi zastrzeżeń wobec (i) wsparcia wytwarzania energii elektrycznej z kogeneracji w nowych, zmodernizowanych i dodatkowo wyposażonych wysokosprawnych instalacji kogeneracji oraz (ii) wsparcia wytwarzania energii elektrycznej z kogeneracji w wysokosprawnych istniejących instalacjach kogeneracji opalanych gazem w sektorze ciepłowniczym;
- obciążenie Komisji, obok jej własnych kosztów, kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty*Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut.*

Strona skarżąca zarzuca zaskarżonej decyzji „naruszenie traktatów lub jakiegokolwiek reguły prawnej związanej z jego [ich] stosowaniem” w rozumieniu art. 263 akapit czwarty w związku z akapitem drugim TFUE. Naruszenie to polega na tym, że Komisja powinna była zgłosić zastrzeżenia co do zgodności zaproponowanego przez Niemcy systemu pomocy w postaci KWKG 2020 i dlatego była zobowiązana wszcząć formalne postępowanie wyjaśniające na podstawie art. 108 ust. 2 TFUE. Przez zaniechanie tego naruszyła prawa proceduralne strony skarżącej.

Strona skarżąca podnosi naruszenie praw proceduralnych wynikających z art. 108 ust. 2 w związku z naruszeniem art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE i naruszenie zasad niedyskryminacji, proporcjonalności i ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz błędną ocenę okoliczności faktycznych.

Skarga wniesiona w dniu 27 października 2021 r. – Alcogroup i Alcodis / Komisja**(Sprawa T-691/21)**

(2021/C 513/50)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* Alcogroup (Bruksela, Belgia) i Alcodis (Bruksela) (przedstawiciele: P. de Bandt, C. Binet i M. Nuytten, avocats)*Strona pozwana:* Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania w niniejszej instancji;

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi na decyzję Komisji z dnia 17 września 2021 r. wzywającą stronę skarżącą do ponownego udziału pod pewnymi warunkami w postępowaniu ugodowym w sprawie AT.40054 – Ethanol Benchmarks, strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, który dotyczy naruszenia przepisów obowiązujących w zakresie ugód. Strona skarżąca podnosi w tym względzie, że wydając zaskarżoną decyzję wzywającą ją do wzięcia pod pewnymi warunkami ponownego udziału w postępowaniu ugodowym, Komisja naruszyła przepisy obowiązujące w zakresie ugód. Obowiązujące przepisy nie zezwalają Komisji, po pierwsze, na ponowne wszczęcie postępowania ugodowego na tym etapie postępowania, a po drugie, na uczynienie tego poprzez zobowiązanie strony skarżącej do odstąpienia od podnoszenia okoliczności faktycznych, będących przedmiotem zarzutów.
2. Zarzut drugi, który dotyczy naruszenia prawa do obrony. Strona skarżąca twierdzi, że Komisja nie może uzależnić wszczęcia nowego postępowania ugodowego od odstąpienia przez nią od ponoszenia argumentów, które przedstawiła na gruncie zwykłego postępowania w następstwie niepowodzenia pierwszego postępowania ugodowego.

Postanowienie Sądu z dnia 20 października 2021 r. – Diageo i in. / Komisja

(Sprawa T-473/19) ⁽¹⁾

(2021/C 513/51)

Język postępowania: angielski

Prezes drugiej izby zarządziła wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 312 z 16.9.2019.

Postanowienie Sądu z dnia 20 października 2021 r. – AstraZeneca i in. / Komisja

(Sprawa T-476/19) ⁽¹⁾

(2021/C 513/52)

Język postępowania: angielski

Prezes drugiej izby zarządziła wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 312 z 16.9.2019.

Postanowienie Sądu z dnia 27 października 2021 r. – Teva / Komisja i EMA

(Sprawa T-628/19) ⁽¹⁾

(2021/C 513/53)

Język postępowania: angielski

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 383 z 11.11.2019.

Postanowienie Sądu z dnia 26 października 2021 r. – Puma / EUIPO – Caterpillar (SPEEDCAT)**(Sprawa T-515/20)** ⁽¹⁾

(2021/C 513/54)

Język postępowania: angielski

Prezes szóstej izby zarządziła wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 329 z 5.10.2020.

Postanowienie Sądu z dnia 28 października 2021 r. – TrekStor / EUIPO (e.Gear)**(Sprawa T-708/20)** ⁽¹⁾

(2021/C 513/55)

Język postępowania: niemiecki

Prezes szóstej izby zarządziła wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 28 z 25.1.2021.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji
Unii Europejskiej
L-2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL